

Arrest

nr. 300 942 van 2 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat M. LYS en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Benin City, in Edo State. Voor uw lagere schoolopleiding ging u naar Delta State, naar Otowe waar u bij uw grootmoeder verbleef. U rondde daar ook uw opleiding middelbaar af. Uw ouders woonden ondertussen nog in Edo State. Nadat u uw middelbaar afrondde, huurde uw vader een appartement voor u, uw broers en zussen, in Benin City. Toen u vijftien jaar was, ontdekte u dat u gevoelens had voor jongens. U kreeg in uw slaap bezoek van een man in het wit, u werd bezocht door juju. U vertelde hier niemand over, want deze man in het wit betekende dat u bezig was met 'abominatie' (schanddaad). U ging twee weken naar Port Harcourt op zoek naar werk.

In 2015 verhuisde u naar Warri, u ging daar bij uw vriend E. en zijn moeder wonen. U werkte met zware constructiemachines, zoals een graafmachine. Op uw werk in Warri leerde u J. kennen, hij was heel zorgzaam naar u toe en hij nam u vaker mee uit eten. J. vertelde u dat hij wist wat u was, en dat u homo bent, u antwoordde dat u niet wist waarover hij het had. J. was ook bang van u omdat u de lokale Chairman en vice-Chairman kende. Na twee weken probeerde J. opnieuw, u vroeg hem wat hij wilde, en hij zei dat hij vrienden wilde zijn. J. vroeg u of u een relatie wilde, u zei dat dat geen probleem was. Sindsdien had u een relatie met J.. Op een zondagmiddag hadden de burens van J. jullie in zijn huis zien kussen. U hoorde dit de volgende ochtend toen uw vriend E. u opbelde, hij vertelde u dat Chairman mannen achter u aanstuurde en dat u moest vertrekken. Diezelfde dag op 23 mei 2016 ging u naar Benin City. Op 28 mei 2016 hebt u vanuit Benin City Nigeria verlaten, u reisde verder naar Niger, en dan naar Libië en Italië. U kwam aan in Italië in 2016 en u diende daar een verzoek tot internationale bescherming in. U vertelde echter niets over uw homoseksuele geaardheid, een vriend van u zei dat u dit nooit aan iemand mocht zeggen. U kreeg een weigering en u reisde vervolgens naar Nederland, waar ze u terugstuurden naar Italië. U ging niet terug naar Italië en op 25 juli 2019 kwam u aan in België. Op 28 januari 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u neer: een psychologisch attest van psychologe U. dd. 20/01/2021 en een psychologisch attest van psychologe U. dd. 10/01/2022.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de door u neergelegde psychologische attesten blijkt immers dat u aan ernstige psychologische problemen lijdt, onder andere paranoïde schizofrenie met hallucinaties, en een verlies van de realiteit. Deze psychologische problemen kunnen u verhinderen om uw relaas op coherente wijze weer te geven, en resulteren in een moeilijkheid om u uit te drukken. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werden in eerste instantie de interviews al beperkt tot minder dan vier uur aan een stuk, op aanwijzen van uw psychologe. U vroeg ook voor bijstand van een tolk Isoko. Gezien er geen tolk Isoko gekend is bij het CGVS, stemde u in om de interviews te proberen afleggen met behulp van een tolk Pidgin Engels, op dezelfde manier waarop u overigens ook in Nederland het interview aflegde. U werd uitgelegd dat het in eerste instantie ging om het te proberen in het Pidgin, maar dat u het interview stop kon zetten wanneer u het gevoel had dat u zich niet kon uitdrukken (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 3). U stemde hiermee in. Er werd hierbij extra rekening gehouden met mogelijke vertaalproblemen, en u werd verscheidene keren om feedback gevraagd hieromtrent. U werd, nadat u heel wat vragen beantwoord had in het eerste interview, gevraagd of u zich goed kon uitdrukken in het Pidgin, of u de tolk goed kon verstaan en of het ok was om op die manier verder te gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 9). U antwoordde op alle vragen positief. Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u zich goed kon uitdrukken met de tolk Pidgin, en u stemde in om het tweede interview ook op deze manier uit te voeren. Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u op regelmatige basis bevraagd of u de tolk goed kon verstaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 3, 10, 22).

De interviews op het CGVS vonden ook plaats met extra aandacht voor uw psychologische toestand. U werd bij aanvang van de interviews steeds bevraagd hoe u zich die dag voelde, telkens gaf u aan dat u zich goed voelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 3, dd. 04/03/2022 p. 5). U kreeg ook steeds de uitleg mee dat u altijd om een pauze kon vragen wanneer u dat nodig had. Naast de pauzes die u zelf kon aanvragen, werd u ook meermaals gevraagd of u nood had aan een pauze (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 9, 19). Er werden ook meermaals pauzes genomen gedurende de persoonlijke onderhouden om zo ook het interview niet te lang aan een stuk te laten doorgaan en u voldoende mentale pauzes te geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 9, 11, 19 ; dd. 04/03/2022 p. 9, 13, 18). In het eerste interview werd u meer naar het einde toe nogmaals bevraagd over hoe u zich voelde en of u nog in staat was om verder te doen met het interview, u antwoordde dat u het wilde afmaken (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 19). Bij aanvang van het tweede interview had u geen opmerkingen over het verloop van het eerste interview, u vertelde dat het ok was (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 6).

Er werd ook extra aandacht geschonken aan het feit of u de procedure begreep, en deze werd u bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals uitgelegd (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 4). Wanneer u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden in uw verklaringen, werd u ook uitgelegd waarom dit gebeurde, en dat u de kans werd geboden om deze tegenstrijdigheden te verklaren (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 15). U gaf aan dat u dit begreep. Er werd op zorgvuldige manier omgegaan met uw psychologische toestand, en u werd verscheidene ondersteunende maatregelen geboden.

Naar aanleiding van de vernietiging van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd u nog een derde maal gehoord op het CGVS. Uw raadsheer legde naar aanleiding van een eerste poging om u te horen een nieuw psychologisch attest van mevr. U. neer, waarin ze beschreef dat een gehoor op het CGVS af te raden was, en dat een schriftelijke procedure met bijstand van uw advocaat, die u goed kent, aan te raden is. Het CGVS nam de beslissing om u opnieuw te horen op basis van alle informatie die voorhanden was. Het CGVS verwijst hiervoor ten eerste naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat stelt dat u, op grond van het geheel van de elementen die de Raad tot dan toe gekend zijn, "niet aannemelijk [maakt] dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de (Italiaanse en Belgische) procedures inzake zijn verzoeken om internationale bescherming noch dat zijn cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast zodat hij in de onmogelijkheid was - ook tijdens voorgaande verzoeken buiten België - nuttige en dienstige verklaringen af te leggen omtrent zijn beweerde relaas en voorgehouden homoseksualiteit." De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nam dus een duidelijk standpunt in inzake uw capaciteiten om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure, terwijl het meest recente medisch attest van de hand van de genaamde I.M.U. d.d. 17 januari 2023 in essentie louter een herhaling of bevestiging vormt van de twee attesten van diezelfde persoon d.d. 20/01/2021 en 10/01/2021 die voordien werden bijgebracht en beoordeeld, maar die de Raad dus niet hebben verhinderd om tot hoger beschreven standpunt te komen. Het CGVS nam het besluit u te horen op basis van het geheel aan informatie die toen voorhanden was, en u noch uw advocaat bracht een nieuw element dat een antwoord bood op de kritieken van de Raad dat "uit het voorliggend dossier niet kan blijken dat verzoeker intussen gezien werd door een psychiater of werd opgenomen in een psychiatrische instelling, opdat de diagnose van paranoïde schizofrenie kon worden vastgesteld door een arts. Hoewel uit het psychologisch attest van 10 januari 2022 blijkt dat verzoeker medicatie zou zijn voorgeschreven wordt er geen lijst van medicatie neergelegd, waardoor (de eventuele bijwerkingen van) de medicamenteuze behandeling van verzoekers mentale problematiek niet wordt gestaafd". Tot op heden bezorgde u het CGVS geen attest van de psychiater die u beweerdelijk behandelt, ondanks dat dit herhaaldelijk gevraagd is.

Ook tijdens het derde persoonlijk onderhoud werden er u ondersteunende maatregelen geboden. Uw raadsman werd er in de aanloop van het persoonlijk onderhoud aan herinnerd dat u zich desgevallend kon laten bijstaan door een vertrouwenspersoon gedurende het persoonlijk onderhoud, hetgeen u niet gekozen hebt. U werd bij aanvang van het interview ook gevraagd naar hoe u zich voelde, en of u zich in staat voelde om het interview af te leggen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 4), waar u positief op antwoordde. U bracht zelf geen ondersteunende maatregelen aan die u zouden kunnen helpen tijdens het persoonlijk onderhoud, maar er werd u meegedeeld dat er op regelmatige wijze een pauze zou genomen worden, en dat u zelf ook steeds om een pauze kon vragen. Uw advocaat uitte de kritiek dat u niet in staat was om het interview te doen, en dat u aanwezig was omdat jullie willen meewerken, maar dat jullie niet akkoord zijn met het besluit van het CGVS. Het CGVS wijst op bovenstaande motivering als grond waarop besloten werd om u te horen. Ook tijdens dit persoonlijk onderhoud bracht u geen nieuwe documenten aan waaruit zou blijken dat uw diagnose werd vastgesteld door een arts, noch dat u medicamenteuze behandeling kreeg. Met andere woorden, u bracht geen nieuwe elementen aan die een verandering zouden brengen in het standpunt, zoals genomen door de Raad, inzake uw mogelijkheid om deel te nemen aan de procedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS oordeelt dat u er niet in slaagde geloofwaardig te maken dat u uw land verliet vanwege een gegronde vrees voor vervolging ten gevolge van uw homoseksuele geaardheid, daar u er niet in geslaagd bent om uw homoseksuele geaardheid geloofwaardig te maken.

Ten eerste wijst het CGVS op het feit dat u bijzonder laattijdig was in zowel uw verzoek tot internationale bescherming in België, als in het kenbaar maken van uw vrees met betrekking tot

uw homoseksuele geaardheid. U kwam aan in België in juni of juli van 2019, maar u diende pas een verzoek tot internationale bescherming in, op 28 januari 2020. Gevraagd hoe het kwam dat het zo lang geduurd had alvorens u een asielaanvraag deed, legde u eerst uit dat u bij een vriend van u in Temse verbleef, en dat hij u uiteindelijk het adres gaf van waar u een asielaanvraag kon doen nadat hij u niet meer kon helpen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 17). U ging dus pas over tot het zoeken van formele bescherming nadat uw vriend u niet meer kon helpen. Gevraagd waarom u niet eerder een asielaanvraag deed, legde u uit dat u niet wilde dat u vragen gesteld zouden worden over waarom u Nigeria verlaten had. Het CGVS erkent dat het, ook rekening houdend met uw kwetsbare psychologische situatie, niet gemakkelijk is om over zeer persoonlijke zaken, zoals uw seksuele geaardheid, te praten. Anderzijds bracht uw onwil om hierover te spreken, u ook in een situatie zonder rechtmatig verblijf, zonder gepaste opvang, gedurende ongeveer een half jaar. U had bijgevolg geen oplossing voor uw beweerd vrees bij terugkeer naar Nigeria ten gevolge uw beweerd seksuele geaardheid. Het CGVS wijst er hieromtrent op dat u ook al sinds augustus 2016 in Europa was, en dat de aanvraag die u deed in België in 2020, de derde asielaanvraag was die u deed op Europees grondgebied. U was dus op de hoogte van de procedures, en van uw beweerd nood die u had aan bescherming. **Dat u toch alsnog zes maanden wachtte in België om uw asielaanvraag in te dienen, heeft een negatief effect op de algemene geloofwaardigheid van uw beweerd vrees bij terugkeer.**

Dit geldt ook voor het feit dat u pas in België, na twee voorgaande procedures te hebben afgelegd in Italië en Nederland, verklaringen hebt afgelegd omtrent uw vrees ten gevolge van uw beweerd homoseksuele geaardheid. U hebt in Italië tot tweemaal toe een asielaanvraag gedaan maar telkens een weigering gekregen. U werd gevraagd of u hetzelfde verklaarde in Italië als in België, waarop u antwoordde van niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 10). U zou in Italië niets verteld hebben over uw problemen, omdat uw vriend ter plaatse u had verteld dat u het nooit tegen iemand mocht zeggen, en dat een kwaadaardig persoon was (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 10). U werd ook gevraagd waarom u naar uw vriend luisterde, en u niets hebt verklaard. U legde uit dat u verwijten kreeg van uw zus, dat u ook maar een mens bent, niemand wou kwetsen en dat u dacht dat mensen zouden oordelen dat u een slecht persoon was (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 17). U besloot hier in België de waarheid te vertellen omdat uw psychologe dat u had aangeraden. Het blijft echter wel zo dat u gedurende uw procedures in Italië, en uw Dublinprocedure in Nederland, nergens vermelding hebt gemaakt van uw beweerd homoseksuele geaardheid, hoewel u wel beweert dat u Nigeria hebt verlaten omwille van vervolging hieromtrent. Dat u gedurende al deze procedures, nooit oprecht bent geweest in uw beweerd vrees bij terugkeer, maakt deze beweerd vrees bij terugkeer ook bezwaarlijk geloofwaardig. U had immers ruimschoots de kans om toch deze beweerd waarheid te vertellen. Het CGVS erkent dat het interview in Nederland niet diende om uw vrees ten aanzien van Nigeria te beoordelen, maar zoals later besproken, hebt u er wel verklaard dat u een vriendin had. Dat u beweert dat uw vriend zei dat u het nooit tegen iemand mocht zeggen, verschoont uw verantwoordelijkheid hierin niet. Ook in de Dublinprocedure in België hebt u nooit verklaringen afgelegd over uw homoseksuele geaardheid, ook niet wanneer u geconfronteerd werd met het feit dat u eventueel zou kunnen teruggestuurd worden naar Italië.

Het CGSV houdt rekening met de bijzondere kwetsbaarheid van uw psychologisch profiel, en het feit dat spreken over uw homoseksuele geaardheid, als iemand die geboren is in Nigeria, niet evident is. Echter, uw laattijdig verzoek in België, en het feit dat u gedurende een heel aantal procedures in Europa, en België, geheel andere verklaringen aflegde, hebben een nefast effect op de geloofwaardigheid van uw beweerd vervolging en homoseksuele geaardheid.

Ten tweede wijst het CGVS op toch wel een hele resem tegenstrijdige verklaringen die u hebt afgelegd gedurende de verschillende nationale en internationale procedures. Een van de voornaamste tegenstrijdigheden is ten eerste al uw laatste verblijfplaats in uw land van herkomst. U legde verklaringen af voor Dienst Vreemdelingenzaken op 7 februari 2020, waar u verklaarde dat uw laatste verblijfsadres in Lagos-stad was, in de wijk Keto, van ongeveer februari 2016 tot mei 2016. Ook in uw Nederlandse interview op 16 februari 2019 legde u uit dat uw laatste woonplaats was in "Lagos, Ketu Market, daar zijn geen huisnummers" (aanmeldgehoor Dublin p. 3). Tot tweemaal toe had u dus al verklaard dat uw laatste adres in Nigeria, in Lagos was. Echter, voor het CGVS hebt u verklaard dat u in 2015 naar Warri ging en daar bleef tot vijf dagen voor uw vertrek op 28 mei 2016 (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 9), de laatste vijf dagen voor uw vertrek bracht u door in Benin City. U maakte dus nergens nog gewag van het feit dat u in Lagos was in de laatste drie maanden voor uw vertrek. Dit is van belang, gezien uw relatie met J., en uw beweerd betrapting, zich allemaal afspeelen in Warri, in de laatste maanden voor uw vertrek.

*U kan dus niet enerzijds beweren problemen te kennen in Warri en daarom het land te hebben moeten verlaten, en anderzijds in eerdere verklaringen hebben gezegd dat u die periode niet eens in Warri was, maar in Lagos. U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, en in eerste instantie legde u uit dat u in Lagos dingen ging verkopen en na drie dagen terugkeerde naar Benin City (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 16). U werd er vervolgens op gewezen dat er toch wel echt een tijdsperiode van drie maanden vermeld staat, van februari 2016 tot mei 2016. Na nogmaals te hebben verteld dat u in mei Nigeria verliet, gaf u tot slot de uitleg dat uw (overleden) moeder u had gewaarschuwd om niets te vertellen over uw levensverhaal (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 16). Dit verklaarde u nog wel meerdere keren wanneer u op bepaalde tegenstrijdigheden gewezen werd. U werd er op gewezen dat de vraag in kwestie enkel uw woonplaats betrof, zonder ook maar enige verwijzing naar uw geaardheid of uw problemen in Nigeria. U bleef echter volhouden dat uw overleden moeder uw antwoorden beïnvloedde, dat u niet in Lagos was, en dat uw psychologe u had gevraagd om de waarheid te vertellen. Dat u – tot twee maal toe – zo een ‘foutieve’ verklaringen aflegt over uw echte verblijfplaats, waarbij u niet eens naar uw seksuele geaardheid gevraagd werd, is niet geloofwaardig. Deze verklaringen hebben immers niets te maken met uw seksuele geaardheid, en er is an sich dan ook geen reden om zelfs over uw verblijfplaatsen niet de waarheid te vertellen. Dat dit tot twee maal toe gebeurde kan dus ook niet louter verklaard worden ten gevolge van uw psychologische problemen op het moment van de interviews, het betreft hier immers dan een volgehouden leugen die u twee keer vertelde over een tijdsperiode van ongeveer een jaar, eerst in Nederland en dan in België. Dit is zeker niet gemakkelijker dan gewoon de waarheid vertellen over uw verblijfplaatsen. **Dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw al-dan-niet laatste verblijfplaats in Warri, heeft ook een negatief effect op de geloofwaardigheid van de beweerde vervolgingsfeiten die u in Warri situeert in die periode.***

*Een andere grote tegenstrijdigheid, is uw verklaringen met **betrekking tot uw vrouwelijke partners**. In uw interview in Nederland hebt u verklaard dat u op dat moment een vriendin had, u antwoorde als volgt: “Ja, ik heb een vriendin. Ze heet Stella, haar achternaam weet ik niet. Zij is 23 jaar oud. Ze woont in Duistland, maar de plaats weet ik niet.” (aanmeldgehoor Dublin p. 3). U legde ook uit dat jullie sinds december 2018 een koppel waren, en dat u nog contact met haar had. In uw verklaring DVZ legde u dan weer uit dat u al ongeveer 6 maanden een relatie had met Jennifer, ze was 26 jaar oud, van Edo State, en verbleef in Antwerpen (verklaring DVZ dd. 07/02/2020). Echter, wanneer u gevraagd werd in het persoonlijk onderhoud op het CGVS of u ooit een relatie had met een vrouw, antwoordde u nee (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 6). U werd gevraagd over Jennifer, en u legde uit dat uw overleden moeder u gewaarschuwd had om niets over uw geaardheid te vertellen tijdens het interview, en dat u bij vragen moest vertellen dat u een vriendin hebt, anders zou de man in het wit, een voodoo voorstelling, u bezoeken (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 15). Uw psychologisch attest geeft inderdaad ook kennis van hallucinaties, zoals dan uw overleden moeder die u regelmatig ziet. Echter, het was ook gewoon een mogelijkheid om te zeggen dat u geen partner had, in plaats van, op twee verschillende momenten, een partner te verzinnen. U bleef er echter bij dat u van uw moeder een naam moest noemen in het interview, en blijkbaar ook haar volledig profiel met een leeftijd, een geboorteplaats, en een langdurig verblijf in België of Duitsland (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 15). Met betrekking tot uw verklaringen voor de Nederlandse asielinstanties, legde u ook uit dat u niet wilde vertellen dat u homo was en dan maar gewoon ter plaatse zoiets verzong. U werd er wederom op gewezen dat u niet gevraagd werd wat uw geaardheid was. Het was dus ook perfect mogelijk om te zeggen dat u geen partner had, dan moest u ter plaatse niets verzinnen. U antwoordde dat er geen tolk was toen en dat u niet goed wist wat ze u vroegen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 15). U had echter wel een tolk Pidgin die u bijstond in uw interview voor de Nederlandse asielinstanties, u kan dus niet zomaar beweren dat u het allemaal niet goed begrepen had. In het kader van uw beweerde homoseksuele geaardheid, zijn de partners die u had in uw leven van groot belang. Dat u hierover doorheen de verschillende procedures zo tegenstrijdige verklaringen aflegt, waarbij u twee partners zou verzinnen hebben, is nefast voor de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid. Het CGVS houdt hierbij rekening met uw precaire psychologische toestand, maar wijst er ook wel op dat er nog een verschil is tussen uw homoseksuele geaardheid niet willen outen, en moedwillig twee verschillende vrouwelijke partners verzinnen. Het is zeker niet gemakkelijker om twee vrouwen te verzinnen in vergelijking met gewoon te verklaren dat u geen partner hebt.*

*Een laatste tegenstrijdigheid die toch wel negatieve gevolgen heeft voor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag, is het feit dat u **bij DVZ niet had verklaard dat uw ouders overleden zijn**. In de vragenlijst DVZ stond enkel dat uw ouders hun verblijfplaats in Igosa, Edo State was, met daarbij geen vermelding van overlijden, noch van datum van overlijden. Hieruit blijkt dus niet dat u verklaarde dat uw ouders waren overleden, waar u voor het CGVS wel beweerde dat ze overleden zijn in een auto-ongeval nadat ze op de hoogte waren gebracht van uw homoseksuele geaardheid (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd.*

13/01/2022 p. 20). U werd gevraagd of u verteld had in uw interview voor Dienst Vreemdelingenzaken dat uw ouders overleden waren. U kon enkel zeggen dat u het zich niet herinnerde of u dat geantwoord hebt, en dat u ook niet zou willen zeggen hebben wanneer ze gestorven waren (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 15-16). Gezien het overlijden van uw ouders toch ook een belangrijk deel van uw verhaal is, is het ook wel van belang dat ook dit deel van uw asielrelaas als geloofwaardig wordt bevonden. Wederom wijst het CGVS er op dat u in de fase van de verklaringen voor DVZ, nog niet bevraagd zou worden over de omstandigheden van het overlijden van uw ouders, u zou dus ook niet moeten vertellen wat de aanleiding van hun overlijden is. Dat u ook op dit vlak andere verklaringen hebt afgelegd, maakt het bezwaarlijk geloofwaardig dat uw ouders effectief in die omstandigheden overleden zijn.

Deze tegenstrijdigheden zijn van belang in de beoordeling van uw asielrelaas en de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid. Er dient duidelijk rekening gehouden te worden met uw psychologische toestand, maar deze psychologische toestand kan uw tegenstrijdige verklaringen over zelfs maar basisgegevens van uw profiel, niet volledig verschonen.

Ten derde slaagde u er ook niet om aan de hand van uw verklaringen an sich, uw beweerde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Ook in de verdere beoordeling houdt het CGVS rekening met uw psychologische toestand, en de vaststellingen die door uw psychologe mevr. U., werden uiteengezet in haar rapport. Uit het rapport blijkt dat u moeilijkheden hebt om u uit te drukken, en de gebeurtenissen in uw leven op coherente wijze weer te geven. U werd ruimschoots de kans geboden, aan de hand van verschillende vraagstellingen, en met behulp van verschillende ondersteunende factoren, om ook uw seksuele geaardheid aan te tonen aan de hand van verklaringen.

U werd gevraagd hoe u uw seksuele geaardheid ontdekt hebt. U legde uit dat u vijftien jaar oud was, toen u ontdekte dat u gevoelens had voor jongens, maar dat de man in het wit u tegenhield (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 10). U werd gevraagd hoe u ontdekt had dat u gevoelens had voor jongens, en u kaatste de vraag terug naar de interviewer. In een Nigeriaanse context is het echter niet even vanzelfsprekend om uw homoseksuele geaardheid te ontdekken, als dat het zou zijn om te ontdekken dat u op vrouwen viel. Het is dan ook vanuit die context dat u wel wat meer verklaringen hierover zou moeten kunnen afleggen, zowel met betrekking tot de omstandigheden van de ontdekking als wat dat voor u betekende. Aangespoord om er toch meer over te vertellen, legde u uit dat u op jonge leeftijd hoofdpijn kreeg door juju, wat u aan niemand vertelde, want dan zouden ze er achter komen dat u gevoelens had voor mannen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 10-11). Daarmee legde u wel nog niet uit hoe u dan wist dat u gevoelens had voor jongens. U werd gevraagd wat er voor de juju gebeurd was, en dan sprak u opeens over D. (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 11), de jongen die u leuk vond. Uw verklaringen omtrent uw persoonlijke ontdekking van uw homoseksuele geaardheid zijn beknopt, en bevatten weinig persoonlijke beleving.

In Nigeria had u beweerdelijk een relatie met J., die u op het werk had leren kennen en ongeveer 5 of 6 maanden in totaal kende (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 7). J. is de enige persoon waarmee u zo lang een relatie hebt gehad, zelfs de enige met wie u een relatie had. **Om u te helpen om uw seksuele geaardheid aan te tonen, werden u een heel aantal vragen gesteld over uw relatie met J..** U werd gevraagd over hoe uw relatie met J. begonnen was, u legde uit dat jullie samen werkten en samen eten gingen kopen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 7). Op een dag zou J. u dan gevraagd hebben waarom u deed alsof, en zei hij dat hij wist wie u was. U werd gevraagd wat hij dan bedoelde, dat u 'deed alsof'. U legde uit dat het waarschijnlijk uw manier van gedrag was, dat anders was dan hem, maar u bleef erg vaag met wat dat dan concreet wilde zeggen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 8). U wist het verschil niet in manier van gedragingen, enkel dat J. beter was in zijn gevoelens uiten naar anderen. Uw verklaringen getuigden niet van een doorleefde beleving, waarbij een collega, de eerste persoon is die uw seksuele geaardheid benoemde. Deze ervaring moet toch een diepe indruk hebben nagelaten, het is toch wel opmerkelijk dat u hier zo oppervlakkig over bleef. Het CGVS merkt hierbij ook op dat u duidelijk wel de vragen begreep, en in staat was om telkens, een antwoord te geven. Dat leidde er toe dat er op dit vlak nog wel meer gedetailleerde verklaringen kan verwacht worden. Daarenboven zijn uw verklaringen ook wel tegenstrijdig, enerzijds zou J. rechtstreeks, uit het niets, uw seksuele geaardheid benoemd hebben, maar anderzijds beweerde u ook wel dat J. bang van u was vanwege uw connectie met de Chairman en de vice-Chairman. Het is niet geloofwaardig dat J. dan zomaar uit het niets, binnen de Nigeriaanse maatschappij en diens houding ten aanzien van homoseksualiteit, zou benoemen dat u homoseksueel zou zijn. Ook wanneer u gevraagd werd over J. persoonlijk, bleef u aan de oppervlakte. U werd gevraagd hoe u ontdekte dat u J. leuk vond.

U legde uit dat hij heel zorgzaam was, dat hij altijd wist wat u nodig had (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 10). Er is echter nog een verschil tussen iemand die zorgzaam is, als een vriend, en iemand waarmee u een relatie zou willen hebben of tot wie u zich aangetrokken voelt.

*Ook wat betreft het **verdere verloop van jullie relatie**, bleef u beknopt en aan de oppervlakte. Twee weken na de benoeming van uw seksuele geaardheid, zou J. gevraagd hebben of u een relatie wilde, en u zei dat dat geen probleem was (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 8). Gevraagd wat u vond van die vraag van J., zei u dat u er niet over nadacht, dat u wist dat u iemand nodig had in het leven. Het is niet geloofwaardig dat u niet verder nadacht over deze vraag met J.. Enerzijds gezien de maatschappelijke houding ten aanzien van homoseksualiteit in Nigeria, maar anderzijds ook gezien uw verklaringen over de man in het wit die u aflegde. Deze man in het wit zou u bij 'abominatie', 's nachts komen bezoeken, maar toch had u geen moment van twijfel om die relatie met J. aan te gaan. Om toch nog wat meer doorleefde verklaringen te bekomen, werd u gevraagd wat er tussen jullie veranderde nadat de relatie begon, en u legde uit dat jullie samen naar de beer parlour gingen. Dit deden jullie voordien ook al. U kon er enkel nog aan toevoegen dat hij u thuis uitnodigde in zijn woning. U kende J. toch ongeveer een half jaar, en u had bijna even lang een relatie met hem. Er kan dan wel van u verwacht worden dat u wat meer gedetailleerde verklaringen aflegt over het verdere verloop van jullie relatie.*

In Europa hebt u beweerdelijk geen relatie meer gehad met mannen, noch gevoelens gehad voor mannen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 14). U beweerde dat u geprobeerd had om een relatie met een man te hebben, maar dat dat niet lukte. U gebruikte hiervoor de app Badoo, een social netwerk site met een focus op dating. U leerde op die site Ed. kennen, een man van Kameroen, die u ontmoette, en bij wie u bleef slapen, maar uw overleden moeder kwam er tussen. Ed. vroeg u ook om het telefoonnummer van uw advocaat (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 15). Het CGVS merkt op dat de app Badoo ook kan gebruikt worden om vriendschappen te sluiten, en dat uw verklaringen ook hier meer op vriendschap leken. Ook aan de hand van deze verklaringen toont u ook niet uw homoseksuele geaardheid aan. U bent ondertussen al geruime tijd in Europa, maar u bent niet bezig met een relatie noch met het LGBT milieu (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 20). Het CGVS erkent dat het niet noodzakelijk is om u aan te sluiten bij LGBT verenigingen, en dat iedereen zijn of haar geaardheid op een persoonlijke en eigen manier beleeft. Echter, u gaf ook niet echt een doordachte reden waarom u niet wilde aangesloten zijn bij dergelijke organisaties, enkel dat uw overleden moeder zou bedreigd hebben om het tegen uw overleden vader en de man in het wit te zeggen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 20-21).

*In Nigeria was er niemand op de hoogte van uw relatie met J. voor uw betrapting door de burens (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 12). U werd gevraagd wat u deed om te vermijden dat mensen het te weten kwamen, en u legde uit dat u niets deed, behalve dat jullie elkaar niet zoenden in het openbaar. Wederom getuigt dit ook niet van een weldoordachte manier van handelen om niet betrapt te worden, zeker gezien jullie dan later ook betrapt zouden zijn geweest door de burens. Sinds u betrapt zou zijn geweest, is uw familie er achter gekomen wat uw seksuele geaardheid is, zo ook uw broers en zussen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 17). U werd gevraagd wat de reactie van uw broers was toen ze er achter kwamen. U legde uit dat enkel uw zus hierover contact had met u (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 17). Gevraagd naar waarom u uw zus belde, legde u uit dat u closer bent met Ju. dan met de andere broers en zus bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 18). **U werd naar al de reacties van uw broers en zussen gevraagd op uw geaardheid, maar u bleef heel erg beknopt hierover gedurende het interview.** Het CGVS verwijst hier wel naar uw Facebookpagina, en bijvoorbeeld de uitgebreide boodschap van uw broer A. naar u toe, ter ere van uw verjaardag, in 2018: "Happy birthday to you lil bro, may God uphold you more in knowledge, in wisdom and in understanding as you add another year to your years. May you always experience divine favour and upliftment in all your endeavors. Grow in grace. Love you man". Het is duidelijk niet zo dat uw broers niet blij zijn met u, wat u echter wel beweerde (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 18). U werd gevraagd over uw connectie met uw broers op Facebook, en u legde uit dat u ze wel zag op Facebook maar dat u denkt dat ze u blokkeerden. Logischerwijze zou u ze dan ook wel niet meer zien, na zo een blokkering. Het CGVS merkte op dat u precies wel nog close bent met uw broer A. op Facebook, zoals dus bleek uit A. zijn verjaardagswens (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 19). U erkende dit. Echter, jullie zouden nooit gesproken hebben over wat er beweerdelijk gebeurd is met J., omdat dat onmogelijk was om met uw broer te bespreken. U zei dus enerzijds dat u enkel met uw zus Ju. contact hield, dat uw broers u waarschijnlijk blokkeerden op Facebook, maar anderzijds is dat duidelijk niet het geval. **Ook uw verklaringen omtrent de reacties van uw familieleden op uw beweerde homoseksuele geaardheid zijn dus vaag, strijdig, en stroken niet met een beweerde persoonlijke***

beweging. U bent ondertussen al meer dan vijf jaar vertrokken uit Nigeria, dat u nu nog niet meer verklaringen kan afleggen over de reactie van uw familie, is niet geloofwaardig.

U moest het land verlaten nadat de burens van J., jullie beweerdelijk hebben zien kussen in de woonkamer van J. (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 12). U legde uit dat jullie dit normaal in zijn kamer deden, maar die dag niet. Waarom niet, weet u niet. Het kan zijn dat u inderdaad een keer minder voorzichtig was, maar u zou wel moeten kunnen zeggen wat de aanleiding daarvoor was, hoe dat kwam. U zou op een zondag in de namiddag betrappt zijn geweest, maar de volgende ochtend hoorde u pas van E. dat mensen jullie betrappt hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 12 - 13). Hij zou dat via Chairman hebben vernomen. Het is wel opmerkelijk dat er toch een aanzienlijke hoeveelheid tijd verstreken was tussen deze beweerde betrapping, en het moment dat E. u belde, zonder dat er iets gebeurd was. Bovendien heeft Chairman u nooit persoonlijk gecontacteerd, hoewel u zelf aangaf dat u close was met Chairman (en dat J. daarom bang was van u). Wat al helemaal niet geloofwaardig is, is dat nadat E. u zou hebben ingelicht, u niet eens contact hebt opgenomen met uw partner J. om hem op de hoogte te stellen van wat er gebeurde (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 13). U gaf hem volledig de schuld van wat er beweerdelijk gebeurd was, en op dat moment verdwenen alle gevoelens voor hem. Iemand moest boeten voor wat jullie deden. Dit is toch wel strijdig met uw bewering dat u gevoelens had voor J., dat u een relatie had met hem. Jullie waren immers samen betrappt, u ging akkoord met jullie relatie, het was niet louter J. zijn fout. Dat u op deze manier zou hebben gehandeld, terwijl ook het leven van uw partner in gevaar was, is niet geloofwaardig. U hebt nu nog steeds geen idee van waar J. nu zou zijn, u hebt zelfs niet geprobeerd om hem te bereiken, omdat hij de vijand van uw vriend E. is (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 7). U had dus niet enkel een passieve houding naar het lot van uw beweerde partner toe nadat u zelf gewaarschuwd was, maar zelfs nu zou u niet eens weten wat er met hem gebeurd is. Deze handelingen zijn strijdig met uw beweerde genegenheid voor J., alsook het feit dat u toch een relatie met hem wilde hebben.

Wat betreft de vaststellingen met betrekking tot uw homoseksualiteit, en de omstandigheden van het overlijden van uw ouders, neergeschreven door uw psychologe in haar attest: Een dergelijk psychologisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde gesteldheid is ontstaan.

Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besloot in haar arrest met betrekking tot uw verklaringen het volgende: "Op basis van de elementen die op heden voorliggen maakt verzoeker dan ook niet aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de (Italiaanse en Belgische) procedures inzake zijn verzoeken om internationale bescherming noch dat zijn cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast zodat hij in de onmogelijkheid was - ook tijdens voorgaande verzoeken buiten België - nuttige en dienstige verklaringen af te leggen omtrent zijn beweerde relaas en voorgehouden homoseksualiteit." Het CGVS motiveert dat op basis van de beschikbare informatie, er geen verandering is in deze conclusie. Het nieuwe attest van uw psychologe mevr. U. (dd. 17/01/2023) bevat voornamelijk herhalingen van haar vaststellingen van de voorgaande twee rapporten die al voor de beroepsprocedure werden neergelegd. Ze beschrijft dat er ondertussen een psychiatrische opvolging is gestart, maar dat werd niet geattesteerd op basis van omstandige verslagen van een psychiater. Al in haar arrest uitte de Raad de kritiek dat er niet kan blijken dat uw diagnose van paranoïde schizofrenie werd vastgesteld door een arts, noch bevatte uw dossier een medicatielijst, met eventuele bijwerkingen, met betrekking tot uw medicamenteuze behandeling. Het CGVS kan enkel vaststellen dat deze documenten nog steeds niet neergelegd werden. Uw advocaat stuurde het CGVS op 16 maart 2023 nog twee attesten, opgesteld door de arts van het opvangcentrum, dr. W., met daarin vermeld dat u naar een psychiater gaat, en uw laatste afspraak dateerde van 13/07/2022. Hij voegde ook een opsomming toe van de medicatie die u neemt. U bent overigens ook niet duidelijk over wanneer u voor het laatste naar de psychiater ging, volgens uw eigen verklaringen ging u op regelmatige basis maar had u hem al drie maanden niet meer gezien omdat u uw afspraak gemist had (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 6). **Het attest van deze centrumarts bevat geen informatie waarop dr. W. zich baseert bij het opstellen van dit attest.** U bood het CGVS geen zicht op de psychiatrische opvolging die u kreeg, of de medicatie een effect heeft, en in welke mate het ziektebeeld uw leven beheerst.

Uit het verslag van de centrumarts blijkt dat u ook al geruime tijd niet meer naar een psychiater bent geweest, de laatste afspraak zou dateren van 13/07/2022, zelfs nog voor u ter zitting op de Raad verschenen bent. U zou, aldus het attest, momenteel overgeschakeld zijn naar een andere psychiater, waar u op 20/06/2023 een afspraak mee zal hebben. Het feit dat u al zo lang zonder psychiatrische begeleiding bent, plaatst ook vraagtekens bij de ernst van uw ziektebeeld. Het CGVS wil hierbij toevoegen dat het van weinig ernst getuigt dat u, of uw raadsman, nog steeds niet in de mogelijkheid zou zijn om meer informatie te verschaffen over de psychiatrische opvolging. De centrumarts deelde mee dat ze zelf niet rechtstreeks in contact staan met de psychiater, maar er moet toch iemand op de hoogte zijn van uw opvolging en naar welke psychiater u ging.

Het CGVS stelt vast dat vooralsnog de conclusies van deze psychiater ontbreken, alsook enige andere vorm van informatie met betrekking tot deze psychiater. Er werd dus niet tegemoet gekomen in de kritiek van de Raad, waardoor het CGVS ook kan besluiten dat u in staat was om deel te nemen aan de procedure, en dat u dienstige verklaringen kon afleggen met betrekking tot uw voorgehouden seksualiteit.

Tot slot bespreekt het CGVS ook uw psychologische toestand in relatie met een vrees tot terugkeer naar Nigeria. *U werd gedurende het tweede interview gevraagd of u een vrees koesterde bij terugkeer naar Nigeria met betrekking tot uw psychologische toestand, u gaf aan dat u dat niet wist (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 21). In het kader van de beroepsprocedure voor de Raad legde u een Asyls rapport neer (dd. december 2021) met betrekking tot Mental Health Treatment in Nigeria. Uit dat rapport zou blijken dat mensen met psychologische gezondheidsproblemen ernstig sociaal stigma kunnen ondervinden, wat kan leiden tot geïnstitutionaliseerd stigma en discriminatie van patiënten in de geestelijke gezondheidszorg. De mate van stigmatisering zou afhangen van de zichtbaarheid van de geestelijke gezondheidstoestand. In het kader van dit rapport werd er een nieuw onderzoek gevoerd door het CGVS en werd u opnieuw opgeroepen.*

Wat betreft deze zichtbaarheid van uw psychologische problemen, merkt het CGVS ten eerste op dat u steeds een bepaald niveau van zelfstandigheid vertoonde. *Dit werd ook vastgesteld door de Raad: "Ter terechtzitting kon de Raad overigens vaststellen dat verzoeker in tijd en ruimte was georiënteerd, dat hij zelfstandig met de trein naar de terechtzitting was gekomen en dat hij nuttig kon antwoorden op de gestelde vragen, onder meer inzake de reden van zijn aanwezigheid ter zitting." Ook tijdens de persoonlijke onderhouden kwam u op zelfstandige wijze naar Brussel. In België hebt u in een opvangcentrum verbleven in Jumet (Charleroi), maar tijdens het eerste en het tweede persoonlijk onderhoud woonde en werkte u in Antwerpen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 6 en notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 5). In de weekends keerde u dan terug naar Charleroi, en op de momenten dat u uw psycholoog zag ook. Op het moment van het derde persoonlijk onderhoud zou u de job in Antwerpen niet meer hebben en terug in Charleroi wonen. Uw psycholoog hintte in haar verslag van 17/01/2023 naar de mogelijkheid dat u uw job verloren hebt omwille van uw psychologische problemen, maar gaf ook zelf aan de reden niet te weten. Uzelf verklaarde ook niet te weten waarom u gestopt was met werken daar in augustus 2022, maar u kreeg geen nieuw contract meer (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 7). Verder hebt u sindsdien wel nog een nieuwe job gevonden in Charleroi, u werkte in december 2022 nog eens voor drie weken, in het uitladen van containers (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 7). Wanneer u uw psycholoog ziet, ziet u haar soms in Charleroi en soms in Brussel (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 6). **U bent dus in staat om u op zelfstandige basis te verplaatsen doorheen België, u kon ver van uw opvangcentrum alleen wonen in Antwerpen, en daar ook een job uitvoeren.** Het feit dat u in staat bent om een job te hebben, alleen te wonen, maakt dat uw psychologische problemen niet van die aard zijn dat ze het leven in een maatschappij totaal verhinderen. U bent ook nooit opgenomen geweest in een psychiatrische instelling, niet in België en niet in Nigeria. Dit is van belang als er naar de zichtbaarheid gekeken wordt, gezien u ook niet aantoonde dat u in Nigeria geïnstitutionaliseerd zou worden voor psychische hulp, wat uw psychologische problemen ook al minder zichtbaar maakt. U toont niet aan dat bij aankomst in Nigeria, iedereen meteen zou zien dat u psychologische problemen hebt. Tijdens het derde persoonlijk onderhoud werd u ook gevraagd om te verklaren hoe mensen zouden weten wat uw situatie (m.b.t. uw psychologische problemen) is (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 11). U legde uit dat men het te weten zou komen als u het aan iemand vertelt, en dat het dan zo verder zou gaan. U hebt nergens verklaard dat ze het zomaar aan u zouden zien, het is pas als u mensen er van op de hoogte zou brengen, dat ze het zouden weten. Als u het niet zou vertellen, zouden ze het misschien kunnen zien wanneer u medicatie neemt (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 11).*

Wanneer u zelf gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar Nigeria met betrekking tot uw mentale problemen, antwoordde u in eerste instantie dat het voor u **onmogelijk zou zijn om behandeling te krijgen omdat u de financiële middelen daarvoor niet hebt** (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 8). Het CGVS wijst er hieromtrent op dat medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor zover u zich zou beroepen op uw psychologische toestand an sich, dient u desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

U nogmaals gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Nigeria, verklaarde u dat u geen normaal leven zou kunnen leiden zoals u voordien had, omdat u niet zou toegelaten worden om dingen te gaan kopen buiten, om te gaan eten op restaurant (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 11). Wanneer u dus concreet spreekt wat de stigma's zijn die u vreest in Nigeria, beperkt u zich enkel maar tot dergelijke zaken. Hoewel dergelijke problemen op een persoonlijk niveau zeker niet aangenaam zijn, zijn ze onvoldoende om te spreken van vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

Het CGVS wijst er verder ook nog op dat u over een familiaal netwerk beschikt in Nigeria. Zoals supra gemotiveerd, hield u na uw vertrek nog contact met uw broer A. via Facebook. Het CGVS vond ook dat uw neef, A.A.O., op de foto die u plaatste op Facebook in januari 2020 reageerde met: "Happy Birthday. More grace.". Uw andere broer, J.O., plaatste in juni 2018 ook nog een foto waar u op stond.

Het CGVS wijst verder ook op het feit dat de Nigeriaanse National Assembly op 28/11/2022 stemde om de 65 jaar oude Lunacy Act te vervangen door de Mental Health Bill, deze wet werd gestemd op 06/01/2023 door president Buhari. Deze wet wordt gezien als een belangrijke stap in de juiste richting, en voorziet de ontwikkeling van een beleid rond mentale gezondheid, de oprichting van een commissie voor mentale gezondheid, en bevat provisie over rechten van mensen met een mentale ziekte. Hoewel er zeker nog stappen te nemen zijn, toont het de bereidheid van de Nigeriaanse overheid om stappen te ondernemen om het stigma rond mentale gezondheid te beëindigen. Het CGVS voegt dan ook de volgende rapporten toe: Nigeria's new mental health bill: an opportunity to fight stigma, en Nigeria: medical treatment and healthcare. Ook in het Asylorapport dat u neerlegde kwam al naar voren dat kennis omtrent mentale gezondheidsziekten aan het toenemen is en dat er meerdere antistigmacampagnes zijn (Asylorapport p. 13). Er is nog steeds een stigma, maar er is ook verbetering zichtbaar.

Op basis van alle informatie die beschikbaar is, stelt het CGVS in uwe hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade vast ten gevolge van uw psychologische problemen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 28 maart 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- "- artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;*
- artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/1, §§3 en 4 Vreemdelingenwet;*
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;*
- artikel 3 en 7 EVRM;*
- artikelen 2 en 3 Anti-folterverdrag;*
- artikelen 6 en 7 IVBPR;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel (meerbepaald de vereiste om alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten)".*

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker ontwikkelt het middel verder als volgt:

"4.2. Niet-betwiste elementen: "paranoïde schizofrenie met hallucinaties, en een verlies van de realiteit", en een ernstig spraakgebrek

In de bestreden beslissing wordt de diagnose aangaande verzoekers ernstige psychologische toestand overgenomen zoals die ook werd vastgesteld in de vernietigde beslissing van 17 maart 2022. Verzoeker neemt op dit punt dan ook de argumentatie over die ze uiteenzette in het verzoekschrift dat aanleiding gaf

tot het vernietigingsarrest van uw Raad van 28 oktober 2022, aangevuld met argumenten naargelang de bijkomende elementen in bestreden beslissing, als volgt:

Verwerende partij betwist niet dat verzoeker kampt met ernstige psychologische gezondheidsproblemen. De bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat uit de neergelegde psychologische attesten blijkt dat er onder andere sprake is van paranoïde schizofrenie met hallucinaties en een verlies van de realiteit in hoofde van verzoeker en dat deze psychologische problemen hem kunnen verhinderen om zijn relaas op coherente wijze weer te geven en in een moeilijkheid resulteren om zich uit te drukken. De bestreden beslissing meldt meermaals uitdrukkelijk dat er sprake is van een kwetsbare psychologische situatie en benadrukt op verschillende plaatsen het bijzonder kwetsbaar psychologisch profiel van verzoeker.

Dat verzoeker ondertussen sedert meerdere jaren in behandeling is bij een psychologe, wordt door verwerende partij uiteraard evenmin betwist. Verzoeker wordt sinds november 2020 op zeer regelmatige basis opgevolgd door deze psychologe. Dat blijkt ten eerste uit het psychologisch attest van 20 januari 2021 (zie administratief dossier), volgens hetwelk verzoeker sinds november 2020 in behandeling is. Ten tweede stelt verzoeker zelf dat hij ofwel wekelijks ofwel twee keer per week op consultatie gaat (zie notities persoonlijk onderhoud 04/03/2022 (hierna: CGVS II), p. 5).

Het psychologisch attest van 10 januari 2022 (zie administratief dossier) stelt dat er al snel om een psychiatrische interventie gevraagd werd, die tot op vandaag nog steeds niet heeft kunnen plaatsvinden omwille van de zeer beperkte psychiatrische capaciteiten. Verzoeker had een afspraak bij een psychiater in december 2022, die hij omwille van omstandigheden gemist heeft (zie ook notities persoonlijk onderhoud 4 maart 2022, p. 5). Wel werd in samenspraak met de centrumarts een medicamenteuze behandeling opgestart in de hoop verzoeker te kunnen stabiliseren, maar deze behandeling is onvoldoende. De gemiste afspraak bij de psychiater heeft volgens de psychologe te maken met een moment van afleiding veroorzaakt door verhoogde angst. De psychologe stelt dat verzoeker in de zonet beschreven gevallen kan vervallen in een toestand van verlies van contact met de werkelijkheid. Soms wordt hij boos en gewelddadig tegen voorbijgangers, soms verliest hij zich in zijn gedachten en weet hij niet meer waar hij is. De psychologe gaat ervan uit dat de afspraak emotioneel geladen was voor hem en dat de hallucinaties hem verhinderden op tijd te komen.

Het attest stelt verder dat verzoeker geen sociaal netwerk heeft en geen vriendschappen onderhoudt, behalve één of twee mensen met wie hij één of twee keer per jaar uitgaat, wat hem lijkt af te schrikken. Hij heeft geen speciale band met zijn huisgenoten of collega's. Hij is eenzaam en lijdt hieronder, maar kan niet anders. Zijn eenzaamheid is een extra moeilijkheid bij het uitvoeren van de kleinste taken.

Op basis van veelvuldige raadplegingen en bovenstaande vaststellingen wordt dan de diagnose vastgesteld van paranoïde schizofrenie met auditieve en visuele hallucinaties, gekenmerkt door een waanideeën-constructie met sterke culturele invloed (geesten die hem komen achtervolgen om hem te straffen voor zijn zonden), verlies van contact met de werkelijkheid en ernstige spraakstoornissen.

Verzoeker heeft, volgens de psychologe, regelmatige psychologische opvolging nodig, alsmede het opstarten van een psychiatrische opvolging met ondersteunende medicatie. Ook sociale steun is voor hem van essentieel belang, omdat door de aanwezigheid van hallucinaties heel snel administratieve zaken kunnen worden verhinderd, en hij niemand heeft om op terug te vallen.

Bij dit verzoekschrift wordt ook een nieuw psychologisch attest gevoegd van de behandelende psycholoog Usobogia, gedateerd op 23 mei 2023 (stuk 4). Daarin wordt de diagnose herhaald en de ernst van zijn toestand benadrukt, alsook dat verzoeker een "erg traumatiserend verleden" heeft en een grote nood aan een structurele houvast, zoals die enigszins geboden wordt in het opvangcentrum, op gevaar van een taal "verlies van menselijke waardigheid".

4.2.1. Bijzondere procedurele noden

Verwerende partij erkende de ernst van deze problemen en kende tijdens de persoonlijke onderhouds bijzondere procedurele steunmaatregelen toe door extra aandacht te besteden aan de psychologische gezondheidstoestand van verzoeker. Er werden o.a. extra pauzes ingelast, er werd meermaals naar zijn toestand gepolst en de duur van de onderhouds werden beperkt op aangeven van zijn psychologe.

In de bestreden beslissing beweert verwerende partij bijkomend ten onrechte dat verzoeker "ervoor heeft gekozen om niet begeleid te worden door een vertrouwenspersoon tijdens het gehoor". Verzoeker was immers wel degelijk vragende partij om door zijn psychologe bijgestaan te worden, maar kon die zich niet vrijmaken op de dag van het gehoor. Het bleek daarbij niet mogelijk om de datum van het gehoor alsnog te veranderen zodat hij wel bijgestaan zou kunnen worden door haar als vertrouwenspersoon naar keuze. Bovendien heeft zijn raadsman per e-mail van 24 januari 2023 (stuk 3) omstandig uiteengezet aan verwerende partij waarom verzoeker überhaupt niet in staat was om een gehoor te ondergaan, en heeft hij dit tijdens het gehoor nogmaals herhaald (CGVS, onderhoudsnotities 6 maart 2023 (hierna: CGVS III), p. 4). In de mail verwijst verzoekers raadsman naar het bijgevoegde attest van de psychologe dat waarin zij stelt dat "een persoonlijk onderhoud dat de persoonlijke aanwezigheid van mijnheer O. vereist, niet

adequaat zou zijn en hem alleen maar verder zou doen stabiliseren". Verwerende partij heeft dit zondermeer terzijde geschoven, zonder enige motivering ten gronde, terwijl de Practical Guide: Personal Interview EASO/EUAA verduidelijkt hoe het CGVS dit precies in rekening moet brengen in zijn beoordeling: [...]

De tegenwerping van verwerende partij dat er geen nieuwe elementen zijn die haar standpunt hierover zou kunnen veranderen, houdt geen steek. Immers, verwerende partij beschikte reeds, zoals uit bestreden beslissing blijkt, over het attest van Dr. V.W., de centrumarts van het opvangcentrum in Jumet, van 16 maart 2023 (stuk 5), waaruit ze had kunnen en dienen op te maken dat verzoeker een volgende afspraak met een psychiater heeft op 20 juni 2023. Er was dus wel degelijk een nieuw stuk waar onvoldoende rekening mee gehouden is. Verwerende partij had trouwens ook kunnen beslissen het onderzoek minstens tot na die volgende afspraak te verlengen om daarna een beter gemotiveerde beslissing te kunnen nemen.

Het kan verzoeker dan ook absoluut niet tegengeworpen worden dat hij zelf onvoldoende zou helpen om zijn uitermate kwetsbare psychologische situatie aan te tonen en gebruik zou maken van de aangepaste procedurele maatregelen. De oorzaak voor de beperkte psychiatrische opvolging van verzoeker ligt ontegensprekelijk in de combinatie van een erg beperkte beschikbaarheid van adequate psychologische bijstand in het gesatureerde opvangnetwerk van Fedasil en de psychologische toestand van verzoeker zelf, waardoor hij zich niet afdoende bewust kán zijn van het belang ervan. Bovendien had verwerende partij hier zelf aan kunnen tegemoet komen door zelf een psychiater aan te stellen om verzoekers psychische toestand nader te onderzoeken, in toepassing van artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet.

Het is dan ook bijna tergend, rekening houdend met het onbetwiste karakter van zijn aandoening en vooral de doorslaggevende impact ervan op inhoud en behandeling van zijn verzoek om bescherming, dat het ontbreken van een specifiek psychiatrisch attest verzoeker alsnog tegengeworpen wordt.

4.2.2. Beoordeling van geloofwaardigheid en gegrondheid verklaringen

De psychologische toestand van verzoeker is niet alleen van belang om te bepalen of hij nood heeft aan bijzondere procedurele voorzieningen, maar heeft eveneens een doorslaggevende impact op de beoordeling ten gronde van zijn verklaringen in het licht van de aangehaalde vervolgingsvrees. Uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verwerende partij niet afdoende rekening houdt met verzoekers persoonlijke en individuele omstandigheden en zijn kwetsbare situatie, waardoor de wettelijke bepalingen geschonden worden die haar dat opleggen.

De verschillende psychologische attesten tonen afdoende aan dat verzoeker aan ernstige psychologische problemen lijdt, waaronder visuele en auditieve hallucinaties en een verlies van de realiteit. Reeds in het eerste attest van 20 januari 2021 (zie administratief dossier) stelt mevrouw U. vast dat redelijk snel waargenomen kon worden dat verzoeker aan visuele en auditieve hallucinaties lijdt, die meer invasief leken te worden naarmate het eerste interview bij de DVZ naderde. Op basis van de bevindingen van de psychologe, werd de diagnose van paranoïde schizofrenie weerhouden.

In haar tweede, uitgebreid gemotiveerde psychologisch attest van 10 januari 2022 (zie administratief dossier) schrijft mevrouw U. dat verzoeker een ernstige en gevarieerde symptomatologie vertoont. Het attest stelt dat de moeilijkheden om de gebeurtenissen in zijn leven te 'subjectiveren', ze op een rijtje te zetten en ze op een verstaanbare manier door te geven, snel duidelijk wordt. Volgens de psychologe speelt de taalbarrière een rol, maar is het ook en vooral een spraakstoornis en zijn taalbehandeling in het algemeen die aan de oorzaak liggen van een zekere begripsverwarring. Het attest benadrukt dat zijn psychiatrische pathologie een vaste manier van omgaan met taal bepaalt.

Het attest stelt vervolgens dat er sprake is van een beperking om te zeggen of om uit te leggen waarom hij het ene of het andere heeft gedaan.

Dit verhindert volgens het attest niet dat verzoeker een pathologisch schuldgevoel vertoont over de dood van zijn ouders, omdat hij niet twijfelt aan het feit dat hij ervoor verantwoordelijk is vanwege zijn relatie met een man. Door dit zo te verwoorden, stelt de psychologe, leeft verzoeker in een wereld van zekerheden (zijn schuld) en bedreiging (straf) die hem hierbij niet los laat.

Het attest waarschuwt er nog voor dat het van essentieel belang is om bij elk onderhoud met verzoeker rekening te houden met de waarschijnlijke aanwezigheid van visuele en auditieve hallucinaties, die hem soms verhinderen over bepaalde gebeurtenissen te vertellen en dat zijn moeilijkheid om feiten vanuit een subjectief standpunt of op een samenhangende manier uit te drukken, deel uitmaakt van zijn zeer ernstige psychopathologie.

Dat verzoeker zowel tijdens zijn eerste, als tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud bij momenten erg aan het hallucineren was, blijkt duidelijk uit verschillende van zijn verklaringen. Ook de vaststellingen die door zijn psychologe werden gedaan, zijn duidelijk waarneembaar gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, dat amper over (de ontdekking van) zijn seksuele geaardheid ging, bleef dit nog enigszins beperkt tot volgende uitingen: [...]

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, dat meer en dieper inging op de beleving en de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid, leken deze schizofrene, paranoïde hallucinaties nog meer aanwezig te zijn dan ervoor en waren er duidelijk herbelevingen van dergelijke gevoelens merkbaar: [...]

Uit deze verklaringen blijkt duidelijk dat verzoeker zowel tijdens de persoonlijke onderhouds zelf als tijdens belangrijke fases in zijn leven sterk beïnvloed en 'gestuurd' wordt door schizofrene en paranoïde waanbeelden van zijn overleden ouders. Verwerende partij betwist dit niet en stelt zelf uitdrukkelijk dat zijn psychologe dergelijke vaststellingen heeft gedaan. Uit de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt inderdaad dat veel van de vaststellingen van de psychologe in lijn liggen met hetgeen verzoeker verklaard heeft bij het CGVS, zoals onder meer de aanwezigheid van zijn overleden ouders en de schuld en bedreigingen die hij van hen ervaart. Dit blijkt onder meer nog uit volgende voorbeelden: [...]

Verwerende partij betwist ook niet de specifieke culturele achtergrond van verzoeker, die gekenmerkt wordt door specifieke religieuze occulte rituelen die een centrale rol spelen in verzoekers vluchtrelaas, waarop ook verzoekers raadsman bij het tweede persoonlijke onderhoud op wees (CGVS II, p. 22). Dit speelt namelijk een rol in de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid.

Zoals de verwijzingen hierboven naar 'de man in het wit', de 'geest' en de 'juju' tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud, heeft hij ook tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud verklaringen afgelegd in dit verband: [...]

Verzoeker meent echter dat verwerende partij dan wel op passende wijze steunmaatregelen heeft verleend tijdens de persoonlijke onderhouds, door aandacht te besteden aan de psychologische gezondheidstoestand van verzoeker en door voldoende pauzes in te laten, alsook door de onderhouds in te korten, maar meent dat dit geen gevolg kent in de beoordeling van verwerende partij in de bestreden beslissing. De manier waarop extra aandacht geschonken werd aan het feit of verzoeker de procedure begreep en er zogezegd op zorgvuldige manier omgegaan werd met zijn psychologische toestand, zegt niets over de wijze waarop verwerende partij rekening heeft gehouden met de inhoud van de door paranoïde, schizofrene hallucinaties aangetaste verklaringen van verzoeker (zie infra).

Door in de bestreden beslissing louter te vermelden dat met de psychologische problemen van verzoeker rekening gehouden werd, voldoet verwerende partij niet op afdoende wijze aan de op haar rustende materiële en formele bewijslast. Er valt immers niet op te maken hoe en in welke mate dan wel rekening gehouden zou zijn met deze specifieke kwetsbaarheid, terwijl verzoeker wel degelijk aan de op hem rustende bewijslast voldaan heeft door verwerende partij herhaaldelijk op zijn psychologische problemen te wijzen, zowel in zijn verklaringen als aan de hand van neergelegde stukken. Nochtans zijn de regelgeving en de interpretatieve instrumenten voldoende duidelijk over hoe dit precies in rekening gebracht moet worden.

Artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet bepaalt: [...]

Wat betreft attesten afgeleverd door professionele psychologen, stelt EASO/EUAA in de Practical Guide: Evidence Assessment bovendien: [...]

Ook UNHCR benadrukt dat het verzoek om internationale bescherming van een persoon die aan ernstige psychische of andere stoornissen lijdt, met de grootste voorzichtigheid behandeld dient te worden, rekening houdend met de ernst van de psychische stoornissen in kwestie: [...]

Uw Raad heeft bovendien eerder benadrukt dat de voorzichtigheid die het CGVS bij dergelijke personen aan de dag moet leggen, zowel tot uiting moet komen in het horen van de verzoeker, als in de beoordeling van zijn verklaringen: [...]

Verzoeker meent echter dat in de bestreden beslissing zelf de voorzichtigheid waarmee verwerende partij in casu had moeten omgaan, niet tot uiting komt in de bestreden beslissing zelf.

De ernst van verzoekers psychische problematiek werd hierboven reeds uitgebreid beschreven en is overduidelijk. Dit blijkt zowel uit de notities van het persoonlijk onderhoud, als uit de meer objectieve gedetailleerde verslagen van de psychologe.

Verzoeker meent dat verwerende partij in het licht van zijn bijzonder kwetsbaar psychologisch profiel dat, nogmaals, niet betwist wordt, onvoldoende rekening houdt met de concrete diagnose van de psychologe, die er op objectieve wijze voor waarschuwde dat verzoeker omwille van een paranoïde schizofrenie kan hallucineren en het contact met de realiteit kan verliezen.

Dit is geheel in strijd met artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet op basis waarvan verwerende partij het verzoek op individuele wijze moet onderzoeken, rekening houdend met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Verwerende partij had verzoeker minstens het voordeel van de twijfel toe moeten staan, om vervolgens zijn aangehaalde vervolgingsvrees ten gronde te evalueren, in toepassing van de UNHCR richtlijnen inzake bewijslast: [...]

4.3. Geloofwaardigheid van verzoekers verklaarde seksuele geaardheid

De bestreden beslissing neemt wat betreft de verklaringen van verzoeker dat hij vervolging in Nigeria vreest omwille van zijn homoseksuele geaardheid, integraal de motivering van haar eerder vernietigde beslissing van 17 maart 2022 over. Aangezien ook uw Raad, in het vernietigingsarrest van 28 oktober 2022 expliciet vermeldt het, omwille van de reeds weerhouden vernietigingsgrond (zie verder), niet noodzakelijk te vinden op de overige aangevoerde argumenten in te gaan (arrest nr. 273.908, randnr. 3, p. 16), neemt verzoeker op dat punt integraal de relevante elementen van haar middel over zoals dat ontwikkeld in het verzoekschrift van 20 april 2022, als volgt:

4.3.1. Onvoldoende rekening gehouden met psychologische toestand (hallucinaties, schizofrenie, realiteitsverlies)

Verwerende partij betwist niet dat verzoeker lijdt aan hallucinaties, waarbij hij bv. zijn overleden moeder regelmatig ziet. Hoewel het in dat verband meermaals verklaringen citeert van verzoeker uit zijn persoonlijke onderhouden, laat ze verzoekers duidelijke hallucinaties tijdens deze onderhouden volledig ongemoeid. Ze lijkt deze in ieder geval niet te betwisten. Niettemin haalt ze verschillende van verzoekers vreemde, op hallucinaties wijzende verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden aan in de bestreden beslissing als basis om zijn geloofwaardigheid met betrekking tot zijn seksuele geaardheid in twijfel te trekken (eigen onderlijning): [...]

Daarover stelde de psychologe in het attest dat het snel duidelijk is dat verzoeker aan visuele en auditieve hallucinaties lijdt. Zijn overleden ouders zijn in de consultaties met de psychologe aanwezig en doen hem twifelen aan de professionele integriteit. De psychologe getuigt uitgebreid over deze hallucinaties die verzoeker tijdens hun consultaties heeft.

Zo stelt ze dat zijn vader een bedreigende en beschuldigende positie inneemt ten opzichte van verzoeker en zijn moeder een meer beschermende rol. Het attest gaat verder door te stellen dat verzoekers vader hem beschuldigt verantwoordelijk te zijn voor de dood van zijn ouders en voor het ruïneren van zijn jongere zus. Zijn moeder duwt hem eerder opnieuw in de richting van het 'goede pad', door hem aan te moedigen om met een vrouw te trouwen, waarmee verzoeker duidelijk niet akkoord gaat. Volgens de psychologe is dit het enige punt waarover verzoeker heel duidelijk positie kan innemen tijdens hun consultaties: hij houdt niet van vrouwen, maar van mannen. Na verloop van tijd neemt zijn moeder meer en meer de plaats in van zijn vader, maar ze wordt tegelijkertijd heviger en bedreigender. Ze dreigt om verzoeker ziek te maken als hij niet trouwt, als hij zijn zusje niet vindt, om hem problemen te bezorgen, om hem pijn te doen en om de boze geest terug te roepen die hem eens achtervolgde. Ze verbiedt hem Frans te leren.

Volgens de psychologe variëren deze hallucinaties in intensiteit afhankelijk van de invloed van externe stressoren. In het attest van 10 januari 2022 stelt de psychologe dat verzoeker haar vertelde dat zijn moeder hem recent nog verbood om met zijn advocaat tijdens hun consultatie te praten over zijn homoseksualiteit.

Ten slotte stelt de psychologe in het attest uitdrukkelijk dat zijn homoseksualiteit voor het behandelende team niet ter discussie staat en dat de moeite die hij heeft om erover te praten, van een verschrikkelijk schuldgevoel getuigt die hij koestert ten opzichte van zijn seksuele voorkeur, die hij als een 'gruwel' (abomination) ervaart. Dit schuldgevoel komt tot uiting in de hallucinerende en dreigende aanwezigheid van verschillende geesten tijdens zijn leven.

Hoewel verwerende partij in de bestreden beslissing meermaals stelt dat het bij de beoordeling van verzoekers geloofwaardigheid rekening heeft gehouden met zijn bijzonder kwetsbaar psychologisch profiel, blijkt uit de bestreden beslissing geenszins in welke mate verwerende partij dan wel rekening gehouden heeft met zijn profiel, dat het in ieder geval op geen enkele wijze ook minimaliseert of in vraag stelt.

Toch weerhoudt verwerende partij een "hele resem tegenstrijdige verklaringen" die verzoeker heeft afgelegd gedurende de verschillende nationale en internationale procedures, terwijl veel van de verklaringen die verzoeker aflegde duidelijk beïnvloed werden door zijn psychische problemen en door hallucinaties, zoals bv. zijn overleden moeder die zijn antwoorden beïnvloedde.

Verzoeker meent bovendien dat de tegenstrijdigheden die verwerende partij weerhoudt in de bestreden beslissing niet dienstig zijn voor de beoordeling van zijn geloofwaardigheid omtrent zijn seksuele geaardheid. Deze hebben namelijk louter betrekking op zijn laatste verblijfplaats, zijn verklaringen over verzonden vrouwelijke partners en het overlijden van zijn ouders.

Verwerende partij stelt zich op de koop toe een aantal keer in de plaats van verzoeker, waarmee het het irrationele tracht te rationaliseren, wat in casu omwille van de psychische toestand van verzoeker moeilijk aanvaardbaar is.

Verwerende partij stelt dat het tot tweemaal afleggen van tegenstrijdige verklaringen over zijn laatste verblijfplaats niet louter verklaard kan worden ten gevolge van zijn psychologische problemen – maar

motiveert dit verder op geen enkele manier – en stelt dan dat dit “zeker niet gemakkelijker” is dan “gewoon de waarheid vertellen over uw verblijfplaatsen”.

Verwerende partij meent ook dat het, ondanks de hallucinaties waarvan sprake in het psychologisch attest waardoor hij zijn overleden moeder vaak ziet, echter “ook gewoon een mogelijkheid” was om te zeggen dat hij geen partner had, in plaats van, op twee verschillende momenten, een partner te verzinnen. Sterker nog, stelde het dat het “ook perfect mogelijk” was “om te zeggen dat hij geen partner had, dan moest hij ter plaatse niet verzinnen”. Verwerende partij concludeert dat het “zeker niet gemakkelijker is om twee vrouwen te verzinnen in vergelijking met gewoon te verklaren dat hij geen partner heeft”.

Hoewel verwerende partij erkent dat zijn onbetwiste hallucinaties bij dit soort verklaringen een ernstige rol kunnen spelen, stelt het zich in de plaats, geheel in strijd met diens taak om elk verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze te onderzoeken. Nergens houdt verwerende partij in de bestreden beslissing rekening met de psychische diagnose van paranoïde schizofrenie met hallucinaties als mogelijke verklaring voor het verzinnen van vrouwelijke partners. Het is niet aan verwerende partij om over verzoekers verklaringen te oordelen op de manier waarop het in de bestreden beslissing heeft gedaan in het licht van de specifieke, niet-betwiste psychische toestand van verzoeker.

Verzoeker meent bovendien dat verwerende partij op deze manier de specifieke deskundigheid van de psychologe in kwestie miskent en als gevolg dus de ernstige psychische problemen en de diagnose van paranoïde schizofrenie met o.a. hallucinaties.

Verwerende partij verduidelijkt dan ook op geen enkele manier waarom er dan wel duidelijk rekening gehouden dient te worden met zijn psychologische toestand, maar dat deze zijn tegenstrijdige verklaringen over zelfs maar basisgegevens van zijn profiel, niet volledig kan verschonen.

Exact hetzelfde kan gesteld worden omtrent verzoeker verklaringen an sich over zijn seksuele geaardheid, die volgens verwerende partij niet aannemelijk zijn.

Opnieuw meent verwerende partij enerzijds dat het rekening houdt met verzoekers psychologische toestand en dat uit het rapport van zijn psychologe blijkt dat hij moeilijkheden heeft om zich uit te drukken en de gebeurtenissen in zijn leven op coherente wijze weer te geven, zonder dat dit, anderzijds, in de bestreden beslissing zelf tot uiting komt. Andermaal houdt verwerende partij hier op geen enkele manier rekening mee bij de beoordeling van verzoekers verklaringen.

Meermaals haalt verzoeker de ‘aanwezigheid’ van zijn overleden ouders (vooral van zijn moeder) aan en de dreiging en de invloed die van hen uitgaat, alsook verwijst hij talloze keren naar ‘de man in het wit’, waarmee hij de ‘demonen’ (abominatie) aanwijst die hem zijn seksuele geaardheid hebben doen ontdekken, maar toch acht verwerende partij het gepast dat verzoekers verklaringen “weinig persoonlijke beleving” bevatten. Ook meent verwerende partij dat de reden om niet aangesloten te zijn bij LGBTQ+-organisaties, namelijk omdat verzoekers overleden moeder bedreigd heeft om het tegen zijn overleden vader en de man in het wit te zeggen, “niet echt een doordachte reden” is.

In het eerder geciteerde arrest van 11 juni 2019 besloot Uw Raad, in een gelijkaardige situatie aan deze waarin verzoeker zich bevindt, dat een nieuwe analyse van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk was waarbij meer rekening gehouden moest worden met de geestelijke gezondheidstoestand van de persoon in kwestie. Gelet op zijn bewezen fragiele psychische toestand achtte Uw Raad het immers onevenredig om een weigeringsbeslissing te baseren op inconsistenties, onnauwkeurigheden en ongeloofwaardigheden met betrekking tot essentiële en zeer persoonlijke elementen van het relaas van der persoon in kwestie, zoals de ontdekking van zijn homoseksualiteit, zijn relatie en de reactie van zijn familie. Uw Raad herinnerde er bovendien aan dat zijn verklaringen geanalyseerd moeten worden in het licht van de aard van zijn psychische stoornis: [...]

In een eveneens gelijkaardig geval, in een arrest van 17 december 2020, besloot Uw Raad eveneens dat het van essentieel belang is dat, om een volledig geïnformeerde beslissing te kunnen nemen, de psychologische toestand van verzoeker moet opgehelderd worden en een diagnose van paranoïde schizofrenie niet triviaal is en nader onderzoek verdient. Uw Raad herinnert er in dit verband aan dat het aan beide partijen is om alle nuttige middelen aan te wenden om de feiten te helpen vaststellen. In casu legde het aan verweerder de verplichting op om verzoeker de nodige tijd te geven om een passende psychiatrische follow-up te organiseren, maar verplichtte het aan verzoeker, eventueel bijgestaan door zijn raadsman, om de nodige ijver aan de dag te leggen om deze follow-up snel tot stand te brengen en om nadien elk voldoende onderbouwd en bewijskrachtig element of document over te leggen dat van die aard is dat het de asielautoriteiten inlicht over de aard en de precieze gevolgen van zijn psychiatrische aandoening. Vervolgens achtte de Raad het, zodra de psychiatrische diagnose voldoende werd opgehelderd, wellicht noodzakelijk om de verzoeker opnieuw te horen, met name over zijn seksuele geaardheid, rekening houdend met de gestelde diagnose en de elementen van het geactualiseerde psychologische profiel: [...]

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud herhaalde de raadsheer van verzoeker nogmaals de opmerking van de psychologe in haar rapport van 10 januari 2022 dat het niet eenvoudig is om een afspraak bij een psychiater te organiseren, maar dat dit in samenspraak met de sociaal assistenten geregeld wordt.

Niettemin benadrukte hij ook dat er een heel goed psychologisch attest werd voorgelegd en verzocht hij uitdrukkelijk om er voldoende rekening mee te houden (CGVS II, p. 22).

Nog frappanter dan de voorgaande vaststellingen, is de vaststelling dat verwerende partij op geen enkele manier de bevindingen van de psycholoog inhoudelijk heeft getoetst, onderzocht of beoordeeld bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers seksuele geaardheid.

In het attest van 10 januari 2022 komt de psychologe namelijk tot een duidelijke conclusie, waar niet omheen gegaan kan worden, met name dat er geen enkele twijfel bestaat over zijn homoseksualiteit. De psychologe stelt ook dat een van de enige punten waar verzoeker duidelijk standpunt over kan innemen, is dat hij niet van vrouwen, maar van mannen houdt: [...]

Volgens zijn psychologe, die hem sinds november 2020 wekelijks en soms zelfs twee keer per week opvolgt, stelt dat de moeite die verzoeker heeft om daarover te praten, van het verschrikkelijke schuldgevoel dat hij heeft over deze aandoening getuigt, die hij als een "gruwel" ervaart. Volgens de psychologe komt dit schuldgevoel tot uiting in de hallucinerende en dreigende aanwezigheid van verscheidene geesten tijdens zijn leven (zoals zijn overleden ouders en 'de man in het wit', die meermaals in de persoonlijke onderhouden aan bod kwamen).

De enige aandacht die verwerende partij besteedt aan de vaststellingen van zijn psychologe met betrekking tot zijn homoseksualiteit, heeft betrekking op de deskundigheid van de psychologe in kwestie. Het stelt namelijk dat een dergelijk psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de 'omstandigheden' waarin hij zijn 'psychische problemen' heeft opgelopen en dat een psycholoog nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin 'een bepaalde mentale gesteldheid' is ontstaan.

Dit is niet alleen een stereotiepe motivering omtrent deskundigenverslagen van psychologen van verwerende partij, maar houdt bovendien geenszins rekening met de specifieke bekwaamheid, competenties en deskundigheid van een psycholoog om dergelijke vaststellingen te verrichten.

Verwerende partij doet met dergelijke motivering alsof verzoekers seksuele geaardheid een psychologisch 'probleem' is, dat door een bepaalde gebeurtenis wordt 'veroorzaakt' en dus deel uitmaakt van een oorzaak-gevolg van een bepaalde mentale stoornis. Dit behoort niet alleen niet tot de kern van de vaststellingen van het psychologisch rapport, maar laat bovendien de concrete vaststelling van de psychologe, dat zijn homoseksuele geaardheid een onbetwistbaar gegeven is waar volgens de psychologe niet aan getwijfeld kan worden, volledig in het ongewisse en buiten beschouwing.

Gezien de frequentie en de concrete deskundigheid waarmee zijn psychologe hem opvolgt en de specifieke psychische pathologie waaraan verzoeker lijdt, kan redelijkerwijs aangenomen worden dat de psychologe beter geplaatst is om hierover te oordelen dan verwerende partij op basis van twee oppervlakkige en schijnbaar moeizaam verlopen persoonlijke onderhouden (dat laatste blijkt althans uit de gehoorverslagen, zie ook de opmerkingen van de raadsheer tijdens beide persoonlijk onderhouden, CGVS I, p. 22 en CGVS II, p. 22).

4.3.2. Irrelevantie van laattijdig onthullen seksuele geaardheid en indienen verzoek om internationale bescherming voor beoordeling geloofwaardigheid

Voorafgaand aan de behandeling van de vraag in welke mate de ernstige psychische gezondheidstoestand van verzoeker werd betrokken bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent zijn seksuele geaardheid, wenst verzoeker Uw Raad te herinneren aan een aantal basisprincipes zoals die door UNHCR werden geformuleerd in diens Guidelines on International Protection n° 9 van 23 oktober 2012 omtrent de geloofwaardigheid en het vaststellen van een persoon zijn of haar seksuele geaardheid.

Iemand's seksuele geaardheid is namelijk niet beperkt tot seksueel gedrag, maar maakt deel uit van de wijze waarop een individu zichzelf en in relatie tot anderen definieert, zowel in zijn privéleven als in de wijze waarop hij zich in de samenleving gedraagt. Er kan niet zoiets bestaan als typisch gedrag volgens een bepaalde seksuele geaardheid, aangezien dit nauw samenhangt met de verschillende aspecten van de identiteit van een individu. Dit complexe onderwerp rechtvaardigde dan ook dat het EHRM dit reeds op 12 september 2003 in de zaak Van Kück tegen Duitsland koppelde aan de bescherming van het recht op privacy. Ervaringen met seksuele geaardheid zijn zo intiem en divers dat zij niet op een simplistische en stereotiepe manier kunnen en vooral niet mogen worden begrepen.

UNHCR stelt in de Guidelines vooreerst dat de beoordeling van de geloofwaardigheid op een individuele en een gevoelige (sensitive) manier moet plaatsvinden, rekening houdend met tal van factoren die de vraagstelling en de antwoorden kunnen beïnvloeden: [...]

Verzoeker stelt, geheel in strijd met deze principes, vast dat verwerende partij onvoldoende met deze principes heeft rekening gehouden in het licht van de specifieke context van verzoekers uiterst kwetsbaar psychologisch profiel (zie ook infra).

Verzoeker stelt namelijk ten eerste vast dat verwerende partij, als eerste argument om aan zijn seksuele geaardheid te twijfelen, wijst op het feit dat verzoeker "bijzonder laattijdig" was in zowel zijn verzoek om internationale bescherming in België, als in het kenbaar maken van zijn vrees met betrekking tot zijn homoseksuele geaardheid.

Wat zijn laattijdig verzoek om internationale bescherming ten eerste betreft, legde verzoeker nochtans duidelijk uit dat hij geen verzoek wou indienen omdat hij niet wilde dat er vragen zouden gesteld worden over zijn seksuele geaardheid (CGVS II, p. 17).

Verzoeker meent dat, in navolging van o.a. rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU (zie hierna), verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met de gevoeligheid van dergelijke aspecten die behoren tot de meest intieme aspecten van iemands persoonlijke levenssfeer, met name een ernstige terughoudendheid om hiermee naar buiten te treden, laat staan dit te doen in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Eveneens verwijzend naar de rechtspraak van het Hof van Justitie, moet bovendien vastgesteld worden dat de kwetsbaarheid van de verzoeker, zoals deze in casu afdoende is aangetoond en onbetwist is, een rol speelt bij dergelijke terughoudendheid.

De terughoudendheid die verzoeker kende om een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen, is bovendien uiteraard onlosmakelijk verbonden met de terughoudendheid omtrent het onthullen van een van de meest intieme aspecten van zijn privéleven, met name zijn seksuele geaardheid.

Verzoeker meent dat de hierboven genoemde Guidelines toegepast moeten worden in het licht van zijn verklaringen omtrent zijn terughoudendheid, zijn onbetwist uiterst kwetsbaar psychologisch profiel en de gevoeligheid die gepaard gaat met dergelijke onthullingen omtrent de seksuele geaardheid.

In dat verband kan verzoeker bovendien verwijzen naar het handboek *Beyond Proof* van UNHCR inzake de beoordeling van de geloofwaardigheid in asielprocedures.¹⁰ UNHCR wijst er ten eerste op dat de benadering die verwerende partij hanteert, met name de onmiddellijke indiening van een verzoek, veronderstelt dat mensen steeds rationeel zullen handelen, wat echter niet steeds gevolgd kan worden, zoals duidelijk van toepassing is in het geval van verzoeker. Bovendien benadrukt UNHCR dat er vele legitieme redenen zijn waarom een verzoeker niet bij de eerste gelegenheid om internationale bescherming verzoekt: [...]

UNHCR verwijst ook naar artikel 4, §5, d) van de Kwalificatierichtlijn, dat omgezet werd in artikel 48/6, §4, d) Vreemdelingenwet, op basis waarvan de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen, die hij niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, geen bevestiging behoeven als aan vijf cumulatieve voorwaarden is voldaan, waaronder de voorwaarde om het verzoek zo spoedig mogelijk in te dienen of goede redenen aan te voeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen. Volgens UNHCR moet hier voldoende rekening mee gehouden worden, in casu moeilijk aangenomen kan worden: [...]

Tot slot benadrukt UNHCR dat de geloofwaardigheid niet louter in vraag gesteld mag worden omwille van het van het feit dat verzoeker niet zo snel mogelijk internationale bescherming heeft aangevraagd, noch meent dat dit een reden mag zijn om de geloofwaardigheidsdrempel voor verzoeker te verhogen: [...]

Dat verwerende partij in de bestreden beslissing dan stelt dat het erkent dat het, rekening houdend met zijn kwetsbare psychologische situatie, niet gemakkelijk is om over zeer persoonlijke zaken, zoals zijn seksuele geaardheid te praten, vertaalt zich op geen enkele manier in de beoordeling in de bestreden beslissing. Volgens verwerende partij bracht verzoekers onwil om daarover te spreken hem in een situatie zonder rechtmatig verblijf, zonder gepaste opvang en dat gedurende ongeveer een half jaar en zo geen oplossing had voor zijn vervolgingsvrees ten gevolge van zijn seksuele geaardheid. Bovendien, stelt verwerende partij, had verzoeker ondertussen op de hoogte moeten zijn van de procedure en van zijn nood aan bescherming. Dat hij dan toch nog zes maanden wachtte in België om zijn asielaanvraag in te dienen, heeft volgens verwerende partij een negatief effect op zijn algemene geloofwaardigheid. Met een dergelijke motivering houdt verwerende partij op geen enkele manier rekening met de hierboven gemaakte vaststellingen, met name de redenen voor zijn terughoudendheid, zijn uiterst kwetsbaar psychologisch profiel en de gevoeligheid die gepaard gaat met dergelijke intieme onthullingen over de seksuele geaardheid.

In de gegeven omstandigheden meent verzoeker dat het dan een termijn van ongeveer zes maanden geen onredelijke termijn is en dat redelijkerwijs mag aangenomen worden dat zijn vermeende laattijdigheid gezien zijn profiel niet noodzakelijk een indicatie is van een eventueel gebrek aan geloofwaardigheid.

Wat de terughoudendheid betreft inzake het kenbaar maken van zijn vrees met betrekking tot zijn seksuele geaardheid, ten tweede, betreft, stelt verwerende partij dat verzoeker pas in België, na twee voorgaande procedures in Italië en Nederland, verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn vrees ten gevolge van zijn geaardheid.

Verzoeker merkt op dat verwerende partij wel degelijk weet waarom hij pas in België onthullingen heeft gedaan omtrent zijn seksuele geaardheid, met name omdat hij hier met behulp van psychologische begeleiding tot inkeer is gekomen dat dit element een leidende rol kan spelen in een verzoek om internationale bescherming (zie CGVS II, p. 16 en 17).

Zowel in Italië (waar hij een weigeringsbeslissing heeft gekregen) als in Nederland (waar hij louter het voorwerp heeft uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een Dublin-procedure) heeft verzoeker omwille van gegronde redenen niets over zijn geaardheid verteld. Over de reden waarom hij in Italië stilzweeg, heeft verzoeker verklaard dat dit beïnvloed kan geweest zijn door zijn moeder (CGVS II, p. 16) alsook dat zijn vriend (waarvan niet duidelijk of dit een verzonnen vriend is of niet) hem heeft verboden erover te spreken omdat hij anders als een slecht persoon beschouwd worden (CGVS I, p. 10 en CGVS II, p. 17).

Verzoeker besloot pas in België, onder invloed van zijn psychologe zijn homoseksuele geaardheid te onthullen. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn psychologische behandeling hier een grote rol in heeft gespeeld.

In ieder geval kan uit het enkele feit dat een persoon – wegens zijn terughoudendheid bij het onthullen van intieme aspecten van zijn leven, zoals zijn seksuele geaardheid – niet onmiddellijk verklaard heeft homoseksueel te zijn in het kader van een verzoek om internationale bescherming, zoals verzoeker, niet geconcludeerd worden dat hij niet geloofwaardig is, zoals het Hof van Justitie in een zaak betreffende meerdere prejudiciële vragen ingediend door de Nederlandse Raad van State op 2 december 2014 (C-148/13, C-149/13 en C-150/13) heeft geoordeeld.

[...]

Hieruit volgt dat verwerende partij niet gevolgd kan worden in diens motivering dat verzoeker “ruimschoots de kans” heeft gehad om over zijn vervolging omtrent zijn homoseksuele geaardheid te vertellen.

In het licht van het geheel van de omstandigheden, zoals uitgebreid uiteengezet, kan redelijkerwijs aangenomen worden dat het laattijdig indienen niet op zich als indicatie beschouwd kan worden van het ongeloofwaardige karakter van zijn geaardheid.

Het doet er voor de beoordeling van zijn geloofwaardigheid omtrent zijn geaardheid dus niet toe dat verzoeker enerzijds niet onmiddellijk een verzoek heeft ingediend in België en anderzijds omwille van een bepaalde terughoudendheid niet onmiddellijk verklaard heeft homoseksueel te zijn in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Bovendien moet hierbij nog eens voldoende rekening gehouden worden met zijn bijzonder kwetsbaar psychologisch profiel, dat ingevolge sterke waanbeelden als gevolg van paranoïde schizofrenie en visuele en auditieve hallucinaties zeer ernstig genomen moet worden. Verwerende partij zegt dan wel dat het dit doet, maar laat dit niet blijken in de bestreden beslissing.

4.4. Gegronde vervolgingsvrees omwille van de psychologische toestand van verzoeker

Gevolg gevend aan het vernietigingsarrest van 28 oktober 2022 organiseert verwerende partij een bijkomend gehoor van verzoeker over de relatie tussen zijn psychologische toestand en zijn vervolgingsvrees in Nigeria, maar komt ze alsnog tot dezelfde conclusie als in de vernietigde beslissing van 17 maart 2022, namelijk dat de psychologische toestand van verzoeker in geval van terugkeer naar Nigeria geen verband houden met de criteria van artikel 48/3, noch met deze van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Verwerende partij motiveert die conclusie in hoofdzaak op de vaststelling dat verzoeker een bepaald niveau van zelfstandigheid heeft, waardoor zijn geestelijke gezondheidstoestand “bij aankomst in Nigeria” niet voor “iedereen meteen” zichtbaar zou zijn, hij over een familiaal netwerk zou beschikken en de Nigeriaanse overheid “bereidheid” toont “om stappen te ondernemen” tegen het stigma dat er op mentale problemen rust.

Verzoeker verzet zich tegen die conclusie, zowel omwille van de feitelijke beoordeling van zijn individuele situatie en de algemene omstandigheden in Nigeria als op basis van de interpretatie van de wettelijke vluchtelingendefinitie die erachter schuilgaat.

Verzoeker wijst er opnieuw op dat verwerende partij de op haar rustende verplichting op basis van artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet onvoldoende nakomt om de algemene situatie in het land van herkomst te beoordelen tegen het licht van de individuele en persoonlijke omstandigheden van verzoeker, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen.

4.4.1. Vervolging/ernstige schade en ontbreken van bescherming

Tegenover de door verzoeker bij het verzoekschrift van 20 april 2022 neergelegde landeninformatie (zie administratief dossier), weet verwerende partij enkel in te brengen: [...]

Veel ‘stappen’, en bereidheid bij de Nigeriaanse overheid, maar verwerende partij haalt geen objectieve informatie aan die afdoende kan aantonen dat psychiatrische patiënten zoals verzoeker in Nigeria op ‘bescherming’ kunnen rekenen zoals voorzien is in de wettelijke definitie van artikel 48/5 §2 van de Vreemdelingenwet, namelijk [...]

Op dit punt is bestreden beslissing dan ook strijdig met de op verwerende partij rustende bewijslast en onderzoeks- en motiveringsplicht.

Hieronder herhaalt verwerende partij dan ook nogmaals wat hierover uit de in de vorige procedure voorgelegde objectieve landeninformatie blijkt:

Volgens een rapport van ASYLOS van december 2021 over geestelijke gezondheidszorg in Nigeria (zie in administratief dossier)¹⁵ leiden psychologische gezondheidsproblemen in Nigeria tot ernstig sociaal stigma, dat op zijn beurt kan leiden tot geïnstitutionaliseerd stigma en discriminatie van patiënten in de geestelijke gezondheidszorg. Geesteszieken krijgen bovendien te maken met discriminatie en gewelddadige behandeling op institutioneel niveau in behandelcentra. Tegelijkertijd worden geestelijke gezondheidspatiënten geconfronteerd met discriminatie op maatschappelijk en familiaal niveau.

Een nationaal perceptieonderzoek heeft bepaalde opvattingen en stigma's rond geestelijke gezondheid onthuld, die het wijdverbreide stigma in de Nigeriaanse samenleving bevestigen. Er wordt gesteld dat de mate van stigmatisering afhangt van de zichtbaarheid van de geestelijke gezondheidstoestand in kwestie. Verschillende bronnen wijzen bovendien op verouderde wetten inzake geestelijke gezondheid in Nigeria, die niet in overeenstemming zijn met de huidige internationale normen. De voorbije jaren is er wel een bepaalde druk geweest om de wetgeving te wijzigen en werd een wetsvoorstel inzake geestelijke gezondheid ingediend, maar er kon geen informatie worden gevonden over de huidige stand van het wetsvoorstel. Een aantal deskundigen wijzen actueel echter nog steeds op het probleem van verouderde wetten: [...]

In dit verband wenst verzoeker nogmaals te benadrukken dat ook door verwerende partij niet betwist wordt dat zijn psychische gezondheidstoestand volgens zodanig ernstig is dat er sprake is van een bijzonder kwetsbaar psychologisch profiel (zie hoger, 4.2).

4.4.2. Discretie

Zonder de geestelijke gezondheidstoestand van verzoeker op zich te betwisten, stelt verwerende partij in de bestreden beslissing dat verzoeker een "bepaald niveau van zelfstandigheid" vertoont, waardoor hij "niet aantoont dat u in Nigeria geïnstitutionaliseerd zou worden voor psychische hulp", en zolang hij er dus aan niemand over vertelt, zo concludeert verwerende partij, is verzoekers geestelijke toestand niet "zichtbaar" en is er bijgevolg geen gegronde vervolgingsvrees.

Ten eerste blijkt uit deze overwegingen dat verwerende partij wederom totaal geen rekening gehouden heeft met de onbetwiste diagnose en de impact van verzoekers psychologische staat op de inhoud en geloofwaardigheid van zijn afgelegde verklaringen (zie hoger, 4.2). Verwerende partij miskent daarmee wat ze in de bestreden beslissing zelf erkent, namelijk dat het hem kan "verhindert om uw relaas op coherente wijze weer te geven, en resulteren in een moeilijkheid om u uit te drukken" (bestreden beslissing, p. 1-2). In dat licht is het bijvoorbeeld ook relevant dat verzoeker tijdens het laatste gehoor geregeld verklaarde: "soms begrijp ik u, soms begrijp ik u niet" (CGVS III, p. 8)

Ten tweede, lijkt verwerende partij met deze overwegingen te zinspelen op een zgn. discretievereiste, meer bepaald dat verzoeker geen vervolging hoeft te vrezen zolang hij zich maar discreet gedraagt, en dan ook van hem verwacht kan worden dat hij zich als dusdanig gedraagt om vervolging of ernstige schade te voorkomen. Het gebruik van dergelijke discretievereiste aangaande een dermate fundamenteel persoonlijk kenmerk van een persoon als zijn gezondheidstoestand, om de bestreden beslissing te motiveren, miskent op onwettelijke manier het verbod hierop in uitgebreide rechtspraak hieromtrent van het Hof van Justitie (o.a. E.H.J., C-148/13 t.e.m. C-150/13 A, B and C v Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, 2 december 2014; C-199/12 t.e.m. C-201/12, Minister voor Immigratie en Asiel v X, Y and Z).

Hierop aansluitend, dient ook nog opgeworpen worden dat het bezwaarlijk van een ernstige invulling van de motiveringsplicht getuigt waar verwerende partij meent aan te kunnen tonen dat verzoeker over een familiaal netwerk kan beschikken met de eenvoudige verwijzing naar twee Facebookposts van inmiddels meer dan drie en vijf jaar geleden.

De gebrekkige motivering van verwerende partij wat betreft de psychologische gesteldheid van verzoeker als grond voor zijn vervolgingsvrees en ernstig schaderisico verantwoordt minstens een bijkomend onderzoek naar de toepassing van artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. Mail van raadsman verzoeker aan verwerende partij, 24 januari 2023;

4. Attest van psychologe I.T.U., 23 mei 2023;

5. Attest van centrum arts Fedasil, dr. W., 16 maart 2023".

2.3. Bij aanvullende nota van 19 oktober 2023, dewelke verzoeker opnieuw neerlegt ter terechtzitting, voegt verzoeker volgende stukken:

"1. Psychiatrisch attest (12 oktober 2023);

2. ASYLOS, Nigeria: Access to mental health treatment and support, augustus 2023".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "middel" vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen concreet geschonden zijn. Verzoeker voert in het verzoekschrift de schending aan van artikel "7 EVRM; artikelen 2 en 3 Anti-folterverdrag; artikelen 6 en 7 IVBPR", maar licht niet toe op welke wijze deze artikelen zouden geschonden zijn. Verzoeker licht evenmin toe op welke wijze artikel 57/1, § 3 en § 4 van de Vreemdelingenwet, dat van toepassing is op minderjarige verzoekers om internationale bescherming, *in casu* geschonden werd door de bestreden beslissing.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. In de mate dat verzoeker de beoordeling in de bestreden beslissing inzake zijn procedurele noden bekritiseert, dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

"De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde

rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep" (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Blijkens de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoeker met ernstige psychologische problemen kampt en werden er, om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, aan verzoeker steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van zijn verzoek.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande zeer omstandig en op goede gronden als volgt:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de door u neergelegde psychologische attesten blijkt immers dat u aan ernstige psychologische problemen lijdt, onder andere paranoïde schizofrenie met hallucinaties, en een verlies van de realiteit. Deze psychologische problemen kunnen u verhinderen om uw relaas op coherente wijze weer te geven, en resulteren in een moeilijkheid om u uit te drukken. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werden in eerste instantie de interviews al beperkt tot minder dan vier uur aan een stuk, op aanwijzen van uw psychologe. U vroeg ook voor bijstand van een tolk Isoko. Gezien er geen tolk Isoko gekend is bij het CGVS, stemde u in om de interviews te proberen afleggen met behulp van een tolk Pidgin Engels, op dezelfde manier waarop u overigens ook in Nederland het interview aflegde. U werd uitgelegd dat het in eerste instantie ging om het te proberen in het Pidgin, maar dat u het interview stop kon zetten wanneer u het gevoel had dat u zich niet kon uitdrukken (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 3). U stemde hiermee in. Er werd hierbij extra rekening gehouden met mogelijke vertaalproblemen, en u werd verscheidene keren om feedback gevraagd hieromtrent. U werd, nadat u heel wat vragen beantwoord had in het eerste interview, gevraagd of u zich goed kon uitdrukken in het Pidgin, of u de tolk goed kon verstaan en of het ok was om op die manier verder te gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 9). U antwoordde op alle vragen positief. Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u zich goed kon uitdrukken met de tolk Pidgin, en u stemde in om het tweede interview ook op deze manier uit te voeren. Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u op regelmatige basis bevraagd of u de tolk goed kon verstaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 3, 10, 22).

De interviews op het CGVS vonden ook plaats met extra aandacht voor uw psychologische toestand. U werd bij aanvang van de interviews steeds bevraagd hoe u zich die dag voelde, telkens gaf u aan dat u zich goed voelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 3, dd. 04/03/2022 p. 5). U kreeg ook steeds de uitleg mee dat u altijd om een pauze kon vragen wanneer u dat nodig had. Naast de pauzes die u zelf kon aanvragen, werd u ook meermaals gevraagd of u nood had aan een pauze (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 9, 19). Er werden ook meermaals pauzes genomen gedurende de persoonlijke onderhouden om zo ook het interview niet te lang aan een stuk te laten doorgaan en u voldoende mentale pauzes te geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 9, 11, 19 ; dd. 04/03/2022 p. 9, 13, 18). In het eerste interview werd u meer naar het einde toe nogmaals bevraagd over hoe u zich voelde en of u nog in staat was om verder te doen met het interview, u antwoordde dat u het wilde afmaken (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 19). Bij aanvang van het tweede interview had u geen opmerkingen over het verloop van het eerste interview, u vertelde dat het ok was (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 6). Er werd ook extra aandacht geschonken aan het feit of u de procedure begreep, en deze werd u bij aanvang van het tweede

persoonlijk onderhoud nogmaals uitgelegd (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 4). Wanneer u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden in uw verklaringen, werd u ook uitgelegd waarom dit gebeurde, en dat u de kans werd geboden om deze tegenstrijdigheden te verklaren (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 15). U gaf aan dat u dit begreep. Er werd op zorgvuldige manier omgegaan met uw psychologische toestand, en u werd verscheidene ondersteunende maatregelen geboden.

Naar aanleiding van de vernietiging van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd u nog een derde maal gehoord op het CGVS. Uw raadsheer legde naar aanleiding van een eerste poging om u te horen een nieuw psychologisch attest van mevr. U. neer, waarin ze beschreef dat een gehoor op het CGVS af te raden was, en dat een schriftelijke procedure met bijstand van uw advocaat, die u goed kent, aan te raden is. Het CGVS nam de beslissing om u opnieuw te horen op basis van alle informatie die voorhanden was. Het CGVS verwijst hiervoor ten eerste naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat stelt dat u, op grond van het geheel van de elementen die de Raad tot dan toe gekend zijn, "niet aannemelijk [maakt] dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de (Italiaanse en Belgische) procedures inzake zijn verzoeken om internationale bescherming noch dat zijn cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast zodat hij in de onmogelijkheid was - ook tijdens voorgaande verzoeken buiten België - nuttige en dienstige verklaringen af te leggen omtrent zijn beweerde relaas en voorgehouden homoseksualiteit." De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nam dus een duidelijk standpunt in inzake uw capaciteiten om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure, terwijl het meest recente medisch attest van de hand van de genaamde I.M.U. d.d. 17 januari 2023 in essentie louter een herhaling of bevestiging vormt van de twee attesten van diezelfde persoon d.d. 20/01/2021 en 10/01/2021 die voordien werden bijgebracht en beoordeeld, maar die de Raad dus niet hebben verhinderd om tot hoger beschreven standpunt te komen. Het CGVS nam het besluit u te horen op basis van het geheel aan informatie die toen voorhanden was, en u noch uw advocaat bracht een nieuw element dat een antwoord bood op de kritieken van de Raad dat "uit het voorliggend dossier niet kan blijken dat verzoeker intussen gezien werd door een psychiater of werd opgenomen in een psychiatrische instelling, opdat de diagnose van paranoïde schizofrenie kon worden vastgesteld door een arts. Hoewel uit het psychologisch attest van 10 januari 2022 blijkt dat verzoeker medicatie zou zijn voorgeschreven wordt er geen lijst van medicatie neergelegd, waardoor (de eventuele bijwerkingen van) de medicamenteuze behandeling van verzoekers mentale problematiek niet wordt gestaafd". Tot op heden bezorgde u het CGVS geen attest van de psychiater die u beweerdelijk behandelt, ondanks dat dit herhaaldelijk gevraagd is.

Ook tijdens het derde persoonlijk onderhoud werden er u ondersteunende maatregelen geboden. Uw raadsman werd er in de aanloop van het persoonlijk onderhoud aan herinnerd dat u zich desgevallend kon laten bijstaan door een vertrouwenspersoon gedurende het persoonlijk onderhoud, hetgeen u niet gekozen hebt. U werd bij aanvang van het interview ook gevraagd naar hoe u zich voelde, en of u zich in staat voelde om het interview af te leggen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 4), waar u positief op antwoordde. U bracht zelf geen ondersteunende maatregelen aan die u zouden kunnen helpen tijdens het persoonlijk onderhoud, maar er werd u meegedeeld dat er op regelmatige wijze een pauze zou genomen worden, en dat u zelf ook steeds om een pauze kon vragen. Uw advocaat uitte de kritiek dat u niet in staat was om het interview te doen, en dat u aanwezig was omdat jullie willen meewerken, maar dat jullie niet akkoord zijn met het besluit van het CGVS. Het CGVS wijst op bovenstaande motivering als grond waarop besloten werd om u te horen. Ook tijdens dit persoonlijk onderhoud bracht u geen nieuwe documenten aan waaruit zou blijken dat uw diagnose werd vastgesteld door een arts, noch dat u medicamenteuze behandeling kreeg. Met andere woorden, u bracht geen nieuwe elementen aan die een verandering zouden brengen in het standpunt, zoals genomen door de Raad, inzake uw mogelijkheid om deel te nemen aan de procedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker slaagt er niet in de voorgaande motivering in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat verweerder ten onrechte stelt dat hij ervoor heeft gekozen om niet begeleid te worden door een vertrouwenspersoon tijdens het derde persoonlijk onderhoud. Hij legt uit dat hij vragende partij was om te worden bijgestaan door zijn psychologe, maar dat deze zich niet kon vrijmaken op de dag van het gehoor en dat het niet mogelijk bleek om de datum nog te veranderen.

Hoewel hieruit naar voor komt dat het inderdaad niet verzoekers keuze was om niet te worden bijgestaan door een vertrouwenspersoon tijdens het derde persoonlijk onderhoud, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker wel degelijk in de mogelijkheid was om zich te laten bijstaan door een

vertrouwenspersoon, alsook dat verzoeker en zijn advocaat op de hoogte waren van deze mogelijkheid. Ten overvloede kan dienaangaande worden opgemerkt dat, krachtens artikel 19, § 1, derde lid van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, de afwezigheid van de vertrouwenspersoon de *protection officer* niet belet om de verzoeker om internationale bescherming persoonlijk te horen.

Verder herneemt verzoeker in het verzoekschrift dat zijn advocaat per e-mail van 24 januari 2023 (stuk 3, bij verzoekschrift) omstandig heeft uiteengezet aan verweerder waarom verzoeker niet in staat was om een gehoor te ondergaan en dat deze dit tijdens het gehoor nogmaals heeft herhaald (notities van het persoonlijk onderhoud van 6 maart 2023 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 3), p. 4). Verzoeker verwijst andermaal naar het attest van zijn psychologe waarin zij stelt dat “*een persoonlijk onderhoud dat de persoonlijke aanwezigheid van mijnheer O. vereist, niet adequaat zou zijn en hem alleen maar verder zou doen stabiliseren.*”

Zoals uit het door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde EASO-rapport “*Practical Guide: Personal Interview*” blijkt, dient de *protection officer* na te gaan of de verzoeker het noodzakelijke mentale vermogen heeft om deel te nemen aan een interview. Blijkens de hierboven geciteerde motivering uit de bestreden beslissing heeft verweerder de e-mail van verzoekers advocaat evenals het bijgevoegde psychologisch attest van 17 januari 2023 van mevrouw U. wel degelijk in rekening genomen. Daarnaast blijkt dat verweerder eveneens de overwegingen van de Raad in het vernietigingsarrest van 28 oktober 2022 heeft meegenomen in zijn beslissing om verzoeker opnieuw te horen. Verweerder kon op basis van het geheel aan informatie die op dat moment voorhanden was terecht besluiten om verzoeker te horen op 6 maart 2023.

Voor zover verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar het attest van de centrumarts Dr. W. van 16 maart 2023 (stuk 5, bij verzoekschrift), waaruit had dienen te worden opgemaakt dat verzoeker een afspraak met een psychiater heeft op 20 juni 2023, kan slechts worden vastgesteld dat het attest pas na het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud van 6 maart 2023 werd opgesteld. Bijgevolg was het, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, geenszins mogelijk om dit attest mee te nemen in de beslissing om verzoeker te horen. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het attest in kwestie geen uitspraak doet over verzoekers vermogen om deel te nemen aan onderhavige procedure.

Waar verzoeker in het verzoekschrift poneert dat verweerder zelf een psychiater had kunnen aanstellen in toepassing van artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt dat dit een loutere mogelijkheid betreft waartoe de commissaris-generaal kan beslissen indien dit door haar relevant wordt geacht voor de beoordeling van het verzoek. Geenszins betreft het een wettelijke verplichting om dergelijk (bijkomend) medisch onderzoek te gelasten.

Verweerder nam op basis van de op dat moment voorliggende informatie een weloverwogen beslissing om verzoeker voor een derde maal te horen. Bovendien werden aan verzoeker tijdens het derde persoonlijk onderhoud, zoals ook tijdens het eerste en tweede onderhoud, steunmaatregelen verleend. Verzoeker licht in het verzoekschrift niet toe op welke wijze de hem geboden steunmaatregelen zouden hebben tekortgeschoten.

Uit een lezing van de notities van de respectievelijke persoonlijke onderhouden (notities van het persoonlijk onderhoud van 13 januari 2022 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 1); notities van het persoonlijk onderhoud van 4 maart 2022 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 2); notities van het persoonlijk onderhoud 3) blijkt dat de dossierbehandelaar rekening heeft gehouden met verzoekers toestand en hiermee op zorgvuldige wijze is omgesprongen. Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen de hierboven geciteerde motivering in de bestreden beslissing aangaande het verloop van de respectievelijke persoonlijke onderhouden en de steunmaatregelen die tijdens deze onderhouden werden geboden.

De door verzoeker voorgelegde psychologische, medische en psychiatrische attesten tonen niet aan dat verzoekers psychische problemen van die aard zijn dat hij helemaal niet zou kunnen deelnemen aan de onderhavige procedure, noch dat de hem geboden steunmaatregelen niet toereikend waren:

- inzake de attesten van psychologe I.M.U. van 20 januari 2021, 10 januari 2022 en 17 januari 2023 dient verwezen naar de hierboven geciteerde motivering in de bestreden beslissing; verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar de inhoud van deze attesten en zijn verklaringen tijdens de respectievelijke persoonlijke onderhouden, maar slaagt er hiermee niet in de beoordeling in de bestreden beslissing inzake

verzoekers vermogen om deel te nemen aan de onderhavige procedure, waarbij rekening werd gehouden met de psychologische attesten, te weerleggen;

- het bij het verzoekschrift gevoegde psychologisch attest van psychologe I.M.U. van 23 mei 2023 (stuk 4, bij verzoekschrift) betreft in wezen een herneming en bevestiging van de voorgaande attesten van psychologe I.M.U. (van 20 januari 2021, 10 januari 2022 en 17 januari 2023);

- het attest van 16 maart 2023 opgesteld dr. W., de arts van het opvangcentrum, vermeldt dat verzoeker naar een psychiater gaat en dat zijn laatste afspraak dateerde van 13 juli 2022. Het attest van 9 maart 2023 opgesteld dr. W. bevat een loutere opsomming van de medicatie die verzoeker neemt. De attesten opgesteld door dr. W. bevatten echter geen toelichting inzake de diagnose, dan wel de aard en het verloop van verzoekers psychische toestand. Bovendien merkt verweerder in dit verband terecht op dat verzoeker geen duidelijk beeld schetst van de psychiatrische opvolging die hij kreeg (notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 6), of de medicatie een effect heeft, en in welke mate verzoekers leven door het ziektebeeld wordt beïnvloed;

- het bij aanvullende nota van 19 oktober 2023 en ter terechtzitting neergelegd psychiatrisch attest van 12 oktober 2023, opgesteld door psychiater dr. F.C., vermeldt – uiterst summier – dat verzoeker wordt behandeld in de psychiatrische kliniek voor een psychotische stoornis (schizofrenie), dat hij wordt behandeld met een vrij zware medicatie, waaronder antipsychotica en antidepressiva, en dat hij ook een psycholoog consulteert. Er wordt echter geen uitspraak gedaan over de aard en het verloop van verzoekers psychotische stoornis, noch over de invloed ervan op zijn dagelijks leven en cognitieve vermogens, noch over de effecten van de medicatiebehandeling;

- het bij aanvullende nota van 19 oktober 2023 en ter terechtzitting neergelegd attest van 12 oktober 2023, opgesteld door psychiater dr. F.C., bevestigt louter dat verzoeker op 12 oktober 2023 op consultatie is geweest in het psychiatrisch ziekenhuis.

De psychologische, medische en psychiatrische attesten tonen aldus niet aan dat verzoekers psychische problemen, waarvoor hij een medicamenteuze behandeling krijgt, verhinderen dat hij op een volwaardige wijze deelneemt aan het administratieve en/of gerechtelijk luik van zijn verzoek om internationale bescherming.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat stelt de Raad ook op heden vast dat verzoeker niet aantoont dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de (Italiaanse, Nederlandse en Belgische) procedures inzake zijn verzoeken om internationale bescherming, noch dat zijn cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast zodat hij – ook tijdens voorgaande verzoeken buiten België – in de onmogelijkheid was om nuttige en dienstige verklaringen af te leggen omtrent zijn beweerde relaas en voorgehouden homoseksualiteit.

Aldus kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5. Verzoeker stelt dat zijn psychologische toestand niet alleen van belang is om te bepalen of hij een nood heeft aan bijzondere procedurele voorzieningen, maar dat dit eveneens een doorslaggevende impact heeft op de beoordeling ten gronde van zijn verklaringen in het licht van de aangehaalde vervolgingsvrees.

De Raad erkent dat de door verzoeker bijgebrachte psychologische, psychiatrische en medische attesten wel degelijk een bewijs vormen van verzoekers psychische problemen, meer bepaald dat verzoeker lijdt aan de psychotische stoornis schizofrenie, en dat hier op voldoende zorgvuldige wijze rekening mee moet worden gehouden op het niveau van de verschillende relevante aspecten van de procedure.

Uit lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder ook bij de beoordeling inzake de gegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming rekening heeft gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van verzoekers psychologisch profiel. Verweerder was echter terecht – zo blijkt *infra* – van oordeel dat verzoekers ernstige psychische problemen, waaronder paranoïde schizofrenie met hallucinaties en verlies van de realiteit, noch de laattijdigheid van zijn verzoek en het laattijdig aanbrenge van zijn asielmotieven, noch de vastgestelde tegenstrijdigheden, vaagheden en onaannemelijkheden in zijn verklaringen inzake zijn relaas en zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid konden verklaren of verschonen.

Te dezen dient te worden benadrukt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (zoals reeds voorheen in andere landen) dat dient te worden beoordeeld inzake de aangevoerde vrees voor vervolging; hoewel zijn profiel van persoon met psychische problemen in aanmerking dient te worden genomen bij de beoordeling van deze vrees is het niet het profiel van de

'persoon met psychische problemen' *an sich* dat dient te worden beoordeeld in het kader van het voorliggend verzoek bij de Belgische asielinstanties.

6. Vooreerst stelde verweerder terecht vast dat verzoeker bijzonder laattijdig was in zowel zijn verzoek om internationale bescherming in België als in het mededelen van zijn vrees met betrekking tot zijn homoseksuele geaardheid. Deze motivering luidt als volgt:

“Ten eerste wijst het CGVS op het feit dat u bijzonder laattijdig was in zowel uw verzoek tot internationale bescherming in België, als in het kenbaar maken van uw vrees met betrekking tot uw homoseksuele geaardheid. U kwam aan in België in juni of juli van 2019, maar u diende pas een verzoek tot internationale bescherming in, op 28 januari 2020. Gevraagd hoe het kwam dat het zo lang geduurd had alvorens u een asielaanvraag deed, legde u eerst uit dat u bij een vriend van u in Temse verbleef, en dat hij u uiteindelijk het adres gaf van waar u een asielaanvraag kon doen nadat hij u niet meer kon helpen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 17). U ging dus pas over tot het zoeken van formele bescherming nadat uw vriend u niet meer kon helpen. Gevraagd waarom u niet eerder een asielaanvraag deed, legde u uit dat u niet wilde dat u vragen gesteld zouden worden over waarom u Nigeria verlaten had. Het CGVS erkent dat het, ook rekening houdend met uw kwetsbare psychologische situatie, niet gemakkelijk is om over zeer persoonlijke zaken, zoals uw seksuele geaardheid, te praten. Anderzijds bracht uw onwil om hierover te spreken, u ook in een situatie zonder rechtmatig verblijf, zonder gepaste opvang, gedurende ongeveer een half jaar. U had bijgevolg geen oplossing voor uw beweerde vrees bij terugkeer naar Nigeria ten gevolge uw beweerde seksuele geaardheid. Het CGVS wijst er hieromtrent op dat u ook al sinds augustus 2016 in Europa was, en dat de aanvraag die u deed in België in 2020, de derde asielaanvraag was die u deed op Europees grondgebied. U was dus op de hoogte van de procedures, en van uw beweerde nood die u had aan bescherming. Dat u toch alsnog zes maanden wachtte in België om uw asielaanvraag in te dienen, heeft een negatief effect op de algemene geloofwaardigheid van uw beweerde vrees bij terugkeer.

Dit geldt ook voor het feit dat u pas in België, na twee voorgaande procedures te hebben afgelegd in Italië en Nederland, verklaringen hebt afgelegd omtrent uw vrees ten gevolge van uw beweerde homoseksuele geaardheid. U hebt in Italië tot tweemaal toe een asielaanvraag gedaan maar telkens een weigering gekregen. U werd gevraagd of u hetzelfde verklaarde in Italië als in België, waarop u antwoordde van niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 10).

U zou in Italië niets verteld hebben over uw problemen, omdat uw vriend ter plaatse u had verteld dat u het nooit tegen iemand mocht zeggen, en dat een kwaadaardig persoon was (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 10). U werd ook gevraagd waarom u naar uw vriend luisterde, en u niets hebt verklaard. U legde uit dat u verwijten kreeg van uw zus, dat u ook maar een mens bent, niemand wou kwetsen en dat u dacht dat mensen zouden oordelen dat u een slecht persoon was (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 17). U besloot hier in België de waarheid te vertellen omdat uw psychologe dat u had aangeraden. Het blijft echter wel zo dat u gedurende uw procedures in Italië, en uw Dublinprocedure in Nederland, nergens vermelding hebt gemaakt van uw beweerde homoseksuele geaardheid, hoewel u wel beweert dat u Nigeria hebt verlaten omwille van vervolging hieromtrent. Dat u gedurende al deze procedures, nooit oprecht bent geweest in uw beweerde vrees bij terugkeer, maakt deze beweerde vrees bij terugkeer ook bezwaarlijk geloofwaardig. U had immers ruimschoots de kans om toch deze beweerde waarheid te vertellen. Het CGVS erkent dat het interview in Nederland niet diende om uw vrees ten aanzien van Nigeria te beoordelen, maar zoals later besproken, hebt u er wel verklaard dat u een vriendin had. Dat u beweert dat uw vriend zei dat u het nooit tegen iemand mocht zeggen, verschoont uw verantwoordelijkheid hierin niet. Ook in de Dublinprocedure in België hebt u nooit verklaringen afgelegd over uw homoseksuele geaardheid, ook niet wanneer u geconfronteerd werd met het feit dat u eventueel zou kunnen teruggestuurd worden naar Italië.”

Uit de voorgaande terechte en pertinente beoordeling inzake de laattijdigheid van verzoekers verzoek én van mededelen van zijn vrees met betrekking tot zijn geaardheid kan blijken dat verweerder afdoende en terdege rekening heeft gehouden met verzoekers kwetsbaar profiel ten gevolge van zijn psychische situatie.

Verzoeker herneemt in het verzoekschrift zijn verklaringen ter verschoning van zijn laattijdig verzoek, met name dat hij geen verzoek wou indienen omdat hij niet wilde dat er vragen zouden gesteld worden over zijn seksuele geaardheid. Daarnaast citeert hij uit algemene rapporten afkomstig van UNHCR, waarin onder meer basisprincipes worden geformuleerd inzake het vaststellen en de geloofwaardigheid van iemands seksuele geaardheid en waarin gewag wordt gemaakt van redenen waarom een verzoeker niet bij de eerste gelegenheid om internationale bescherming verzoekt.

Vooreerst dient vastgesteld dat de rapporten van UNHCR van louter algemene aard zijn en geen betrekking hebben op verzoekers persoon. Deze rapporten op zich kunnen bijgevolg geenszins concreet aantonen dat verzoekers laattijdig verzoek *in casu* verschoonbaar is. Verder kan in navolging van verweerder worden erkend dat het, ook rekening houdend met verzoekers kwetsbare psychologische situatie, niet gemakkelijk is om over zeer persoonlijke zaken, zoals seksuele geaardheid, te praten. Anderzijds merkte verweerder hieromtrent terecht op dat verzoekers onwil om hierover te spreken hem ook in een situatie bracht zonder rechtmatig verblijf, zonder gepaste opvang, gedurende ongeveer een half jaar. In die zin had verzoeker geen bescherming ten aanzien van Nigeria voor zijn voorgehouden vrees omwille van zijn beweerd homoseksuele geaardheid. Bijkomend wordt opgemerkt dat verzoeker al sinds augustus 2016 in Europa was en dat het verzoek dat hij deed in België in 2020 het derde verzoek om internationale bescherming was dat hij deed in Europa.

Hieruit blijkt dat verzoeker op de hoogte was van de procedure inzake internationale bescherming, alsook dat verzoeker zelf meende dat hij nood had aan internationale bescherming. Dat verzoeker, die op de hoogte was van de procedure inzake internationale bescherming en naar eigen zeggen vreest voor zijn leven en (internationale) bescherming nodig heeft, na aankomst in België alsnog zes maanden talmde om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

In het verzoekschrift wordt verder gesteld dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid pas in België heeft gemeld omdat hij in België met behulp van psychologische begeleiding tot inkeer is gekomen. Verzoeker legt uit dat hij zowel in Italië (waar hij een weigeringsbeslissing kreeg) als in Nederland (waar hij louter het voorwerp heeft uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een Dublin-procedure) omwille van gegronde redenen niets heeft verteld over zijn geaardheid. Verzoeker stelt te hebben verklaard dat zijn stilzwijgen in Italië beïnvloed kan zijn geweest door zijn moeder, alsook dat zijn vriend hem heeft verboden erover te spreken.

Te dezen dient opgemerkt dat verzoeker zich beperkt tot het louter hernemen van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen ter verschoning van zijn nalatigheid om zijn vrees voor vervolging omwille van zijn homoseksuele geaardheid kenbaar te maken.

Verzoekers verwijzingen naar de tussenkomst van zijn psychologe en naar zijn vriend en moeder die hem zouden hebben verboden om te spreken over zijn homoseksuele geaardheid kunnen zijn jarenlang stilzwijgen over de vermeende reden voor zijn vlucht Nigeria doorheen verschillende procedures bij verschillende Europese asielinstanties niet verschonen.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker Nigeria in 2016 heeft verlaten, beweerdelijk omwille van problemen ten gevolge van zijn homoseksuele geaardheid, en vervolgens tot tweemaal toe een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Italië zonder enige melding te maken van zijn homoseksuele geaardheid.

Ook in het kader van zijn Dublinprocedure in Nederland maakte verzoeker geen melding van zijn homoseksuele geaardheid. Nochtans werd hem grondig uitgelegd dat het gehoor vertrouwelijk was en dat het belangrijk was dat verzoeker de waarheid vertelde (rapport aanmeldgehoor Dublin van 16 februari 2019, p. 2). Bovendien bevestigde verzoeker tijdens dit gehoor uitdrukkelijk dat hij zich mentaal en fysiek in staat voelde om deel te nemen aan het gehoor ("*Voelt u zich lichamelijk en geestelijk in staat om dit gehoor nu te laten plaatsvinden ?*", "*Ja.*", rapport aanmeldgehoor Dublin van 16 februari 2019, p. 3) en maakte hij op geen enkel moment gewag van psychische problemen of moeilijkheden. Uit een eenvoudige lezing van het gehoor blijkt dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, waarvan hij de inhoud begreep en waarop hij heldere en logische antwoorden kon formuleren. Er is geen enkele indicatie dat verzoeker toen niet in staat was om op volwaardige wijze deel te nemen aan het gehoor in kwestie. Verzoeker maakte echter geen enkele melding van zijn homoseksuele geaardheid of problemen in Nigeria ten gevolge hiervan. Hij stelde integendeel wel dat hij sinds december 2018 een vriendin genaamd S. had (rapport aanmeldgehoor Dublin van 16 februari 2019, p. 3).

Tot slot wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoeker ook tijdens zijn Dublin-procedure in België, zelfs wanneer hij geconfronteerd werd met het feit dat hij zou kunnen worden teruggestuurd naar Italië, naliet om melding te maken van zijn homoseksuele geaardheid.

Hoewel rekening wordt gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van verzoekers psychologisch profiel, en het feit dat spreken over zijn homoseksuele geaardheid, als iemand die geboren is in Nigeria, niet

evident is, vormen de voorstaande vaststellingen inzake verzoekers laattijdig verzoek om internationale bescherming in België en inzake zijn nalatigheid om zijn vrees omwille van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid kenbaar te maken aan de Europese asielinstanties een negatieve indicatie voor wat betreft verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Volledigheidshalve wordt benadrukt dat geenszins kan gesteld worden dat de geloofwaardigheid van verzoekers relaas louter omwille van de laattijdigheid van zijn verzoek of omwille van de laattijdige melding van zijn vrees omwille van zijn geaardheid werd afgewezen. Te dezen blijkt dat het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven verweerder heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming. De bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

7. Verzoeker meent dat verweerder onvoldoende heeft rekening gehouden met zijn psychologische toestand (hallucinaties, schizofrenie, realiteitsverlies). Hij citeert in het verzoekschrift enkele passages uit de bestreden beslissing waarin *“verschillende van verzoekers vreemde, op hallucinaties wijzende verklaringen tijdens de persoonlijke onderhoud [worden aangehaald] als basis om zijn geloofwaardigheid met betrekking tot zijn seksuele geaardheid in twijfel te trekken.”*

De Raad kan slechts vaststellen dat uit deze geciteerde passages blijkt dat verweerder verzoekers psychologische kwetsbaarheid en verklaringen heeft in acht genomen bij de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming. Verzoeker lijkt te suggereren dat zijn psychische situatie elke tegenstrijdigheid, ongeloofwaardigheid en vaagheid in zijn verklaringen kan verschonen. Dit is echter niet het geval en verweerder motiveert hierover in de bestreden beslissing op afdoende wijze. Hoewel op voldoende zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met verzoekers psychologische kwetsbaarheid, herneemt de Raad dat uit de door verzoeker bijgebrachte psychologische, psychiatrische en medische attesten niet kan blijken dat verzoekers cognitieve vermogens dermate zijn aangetast dat verzoeker niet zou kunnen deelnemen aan de onderhavige procedure of volwaardige verklaringen zou kunnen afleggen.

In navolging van verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker doorheen de verschillende nationale en Europese procedures tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd inzake:

- zijn laatste verblijfplaats in Warri:

Verzoeker verklaarde voor de DVZ en tijdens de Dublinprocedure in Nederland dat zijn laatste woonplaats in Nigeria in Lagos was (verklaring DVZ van 7 februari 2020, punt 10; rapport aanmeldgehoor Dublin van 16 februari 2019, p. 3), terwijl hij voor het CGVS verklaarde dat hij sinds 2015 in Warri woonde en daar bleef tot vijf dagen voor zijn vertrek uit Nigeria op 28 mei 2016 (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 9), wanneer hij in Benin City verbleef. Aangezien verzoeker zijn relatie met J. en zijn beweerde betrapting in Warri in de laatste maanden voor zijn vertrek situeert, ondermijnen zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn verblijf in Warri de geloofwaardigheid van zijn relaas. Verzoeker gaf geen bevredigende uitleg voor deze vastgestelde tegenstrijdigheden en stelde uiteindelijk – na aanhoudende confrontatie met zijn strijdige verklaringen – dat hij niets mocht zeggen van zijn moeder over zijn levensverhaal (*“U vertelde me in dit en het vorige interview dat u in Warri woonde, bij uw vriend E.. Bij Dienst Vreemdelingenzaken stond geschreven dat u ook in Lagos verbleven hebt?”*, *“Nee. ik heb niet gezegd dat E. in Lagos was?”*, *“Dat u in Lagos was?”*, *“Het was toen dat ik in Lagos ging verkopen, ik was drie dagen in Lagos en keerde terug naar Benin City.”*, *“Hier staat: laatste verblijfsadres in van herkomst: ongeveer drie maanden in Lagos stad? In Keto?”*, *“Het was drie dagen, het was maar drie dagen dat ik verbleef.”*, *“Die drie maanden die hier staan, is nochtans van februari 2016 tot mei 2016?”*, *“In welk jaar?”*, *“2016?”*, *“Nee, ik ben Nigeria in de maand mei verlaten.”*, *“Ok maar u vertelde ook dat uw Problemen in mei 2016 waren ongeveer, in Warri? Dus ik zou een verklaring moeten hebben waarom u eerder hebt gezegd dat u in Lagos was toen?”*, *“Ja, alle si begonnen in mei. (PO legt vraag aan tolk uit) Het eerste interview dat ik in België deed”, “Ja, in februari 2020.”*, *“Ja, dus mijn moeder had mij verder gewaarschuwd om niets te zeggen voor mijn levensverhaal.”*, notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 16). Hoewel uit de psychologische attesten blijkt dat verzoeker mogelijk aan visuele en auditieve hallucinaties lijdt, maakt verzoeker – gelet op zijn hiervoor geciteerde verklaringen – in het voorliggend geval niet aannemelijk dat hij ten gevolge van hallucinaties over zijn moeder tot tweemaal toe over een tijdspanne van ongeveer een jaar (in Nederland en bij de DVZ) valse informatie zou hebben gegeven met betrekking tot zijn laatste woonplaats in Nigeria. Dit klemt te meer omdat verzoeker op dat moment niet eens naar zijn seksuele geaardheid gevraagd werd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Verweerder merkte overigens terecht op dat verzoeker nog wel meerdere keren verwees naar zijn moeder en psychologe, wanneer hij

op bepaalde tegenstrijdigheden werd gewezen. Dat verzoeker – tot tweemaal toe – dergelijke foutieve verklaringen aflegt over zijn echte verblijfplaats, waarbij hij niet eens naar zijn seksuele geaardheid gevraagd werd, is niet geloofwaardig en kan niet louter verklaard worden door psychologische problemen op het moment van de interviews. Dat verzoeker dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn laatste verblijfplaats in Warri, dan wel Lagos, ondermijnt de geloofwaardigheid van de beweerde vervolgingsfeiten die verzoeker in Warri situeert in die periode.

- zijn vrouwelijke partners:

Verzoeker verklaarde tijdens de Dublinprocedure in Nederland dat hij sinds december 2023 een vriendin S. had, die 23 jaar was en in Duitsland woonde (rapport aanmeldgehoor Dublin van 16 februari 2019, p. 3). In België gaf verzoeker aan dat hij al ongeveer 6 maanden een relatie had met J., die 26 jaar was, afkomstig was van Edo State en in Antwerpen verbleef (verklaring DVZ van 7 februari 2020, vraag 15b). Bij het CGVS ontkende verzoeker ooit een relatie te hebben gehad met een vrouw (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 6) en verwees hij naar zijn overleden moeder en de man in het wit, een voodoo voorstelling, als uitleg voor zijn verklaringen in verband met zijn vriendin J. (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15). Hoewel verzoekers psychologisch attest melding maakt van hallucinaties, zoals dat hij zijn overleden moeder regelmatig ziet, kan dit niet verklaren waarom verzoeker op twee verschillende momenten twee verschillende partners, met naam, profiel, geboorteplaats en een langdurig verblijf in België of Duitsland, heeft verzonnen (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15). Bovendien herneemt de Raad dat verzoeker tijdens het gehoor in Nederland uitdrukkelijk bevestigde dat hij zich mentaal en fysiek in staat voelde om deel te nemen aan het gehoor (*“Voelt u zich lichamelijk en geestelijk in staat om dit gehoor nu te laten plaatsvinden ?”*, *“Ja.”*, rapport aanmeldgehoor Dublin van 16 februari 2019, p. 3) en op geen enkel moment gewag maakte van psychische problemen of moeilijkheden.

Uit een eenvoudige lezing van het gehoor blijkt dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, waarvan hij de inhoud begreep en waarop hij heldere en logische antwoorden kon formuleren. Verder kan niet worden aangenomen dat verzoeker in Nederland gewoon ter plaatse zoets verzon, omdat hij niet wou vertellen dat hij homoseksueel was, gezien hem niet gevraagd werd naar zijn geaardheid. Zijn verwijzingen naar de afwezigheid van een tolk in Nederland (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15), vinden geen steun in het rapport met betrekking tot het aanmeldgehoor, waaruit blijkt dat hij wel degelijk werd bijgestaan door een tolk Pidgin tijdens het gehoor voor de Nederlandse asielinstanties (rapport aanmeldgehoor Dublin van 16 februari 2019, p. 1-2). Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat hij tot tweemaal toe twee vrouwelijke partners zou verzonnen hebben. Verweerder, die rekening houdt met verzoekers precaire psychologische toestand, wijst er in deze terecht op dat er een verschil is tussen iemand die zijn homoseksuele geaardheid niet wil *outen* en het moedwillig verzinnen van twee verschillende vrouwelijke partners. De voorstaande vaststellingen inzake verzoekers verklaringen over zijn vrouwelijke partners, waarbij verzoekers psychische toestand in acht wordt genomen, dragen bij tot de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid.

- het overlijden van zijn ouders:

Verzoeker verklaarde bij de DVZ niet dat zijn ouders overleden zijn (verklaring DVZ, vraag 13), terwijl hij voor het CGVS aangaf dat ze overleden zijn in een auto-ongeval nadat ze op de hoogte waren gebracht van verzoekers homoseksuele geaardheid (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 20). Verzoeker geeft geen bevredigende uitleg voor de vastgestelde inconsistenties (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15-16). Aangezien het overlijden van verzoekers ouders een belangrijk deel van verzoekers asielrelaas vormt, tasten zijn tegenstrijdige verklaringen hieromtrent de geloofwaardigheid van zijn relaas aan.

Gelet op wat voorafgaat kan verzoekers psychologische toestand, zoals deze blijkt uit de verschillende bijgebrachte attesten en het geheel van de elementen in het administratief dossier (waaronder verzoekers verklaringen), verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn eigen leven en profiel niet verschonen. De vastgestelde tegenstrijdigheden ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden asielrelaas en zijn beweerde homoseksuele geaardheid.

8. Met betrekking tot de beoordeling van verzoekers verklaringen over zijn homoseksuele geaardheid op zich wordt evenzeer vastgesteld dat verweerder verzoekers psychologische kwetsbaarheid terdege heeft in acht genomen. Verzoeker lijkt ook in dit verband te suggereren dat zijn psychische situatie elke tegenstrijdigheid, ongeloofwaardigheid en vaagheid in zijn verklaringen kan verschonen. Dit is echter opnieuw niet het geval. Verweerder motiveert in de bestreden beslissing op afdoende en draagkrachtige wijze als volgt:

“Ten derde slaagde u er ook niet om aan de hand van uw verklaringen an sich, uw beweerde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Ook in de verdere beoordeling houdt het CGVS rekening met uw psychologische toestand, en de vaststellingen die door uw psychologe mevr. U., werden uiteengezet in haar rapport. Uit het rapport blijkt dat u moeilijkheden hebt om u uit te drukken, en de gebeurtenissen in uw leven op coherente wijze weer te geven. U werd ruimschoots de kans geboden, aan de hand van verschillende vraagstellingen, en met behulp van verschillende ondersteunende factoren, om ook uw seksuele geaardheid aan te tonen aan de hand van verklaringen.

U werd gevraagd hoe u uw seksuele geaardheid ontdekt hebt. U legde uit dat u vijftien jaar oud was, toen u ontdekte dat u gevoelens had voor jongens, maar dat de man in het wit u tegenhield (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 10). U werd gevraagd hoe u ontdekt had dat u gevoelens had voor jongens, en u kaatste de vraag terug naar de interviewer. In een Nigeriaanse context is het echter niet even vanzelfsprekend om uw homoseksuele geaardheid te ontdekken, als dat het zou zijn om te ontdekken dat u op vrouwen viel. Het is dan ook vanuit die context dat u wel wat meer verklaringen hierover zou moeten kunnen afleggen, zowel met betrekking tot de omstandigheden van de ontdekking als wat dat voor u betekende. Aangespoord om er toch meer over te vertellen, legde u uit dat u op jonge leeftijd hoofdpijn kreeg door juju, wat u aan niemand vertelde, want dan zouden ze er achter komen dat u gevoelens had voor mannen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 10-11). Daarmee legde u wel nog niet uit hoe u dan wist dat u gevoelens had voor jongens. U werd gevraagd wat er voor de juju gebeurd was, en dan sprak u opeens over D. (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 11), de jongen die u leuk vond. Uw verklaringen omtrent uw persoonlijke ontdekking van uw homoseksuele geaardheid zijn beknopt, en bevatten weinig persoonlijke beleving.

In Nigeria had u beweerdelijk een relatie met J., die u op het werk had leren kennen en ongeveer 5 of 6 maanden in totaal kende (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 7). J. is de enige persoon waarmee u zo lang een relatie hebt gehad, zelfs de enige met wie u een relatie had. Om u te helpen om uw seksuele geaardheid aan te tonen, werden u een heel aantal vragen gesteld over uw relatie met J.. U werd gevraagd over hoe uw relatie met J. begonnen was, u legde uit dat jullie samen werkten en samen eten gingen kopen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 7). Op een dag zou J. u dan gevraagd hebben waarom u deed alsof, en zei hij dat hij wist wie u was. U werd gevraagd wat hij dan bedoelde, dat u ‘deed alsof’. U legde uit dat het waarschijnlijk uw manier van gedrag was, dat anders was dan hem, maar u bleef erg vaag met wat dat dan concreet wilde zeggen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 8). U wist het verschil niet in manier van gedragingen, enkel dat J. beter was in zijn gevoelens uiten naar anderen. Uw verklaringen getuigden niet van een doorleefde beleving, waarbij een collega, de eerste persoon is die uw seksuele geaardheid benoemde. Deze ervaring moet toch een diepe indruk hebben nagelaten, het is toch wel opmerkelijk dat u hier zo oppervlakkig over bleef. Het CGVS merkt hierbij ook op dat u duidelijk wel de vragen begreep, en in staat was om telkens, een antwoord te geven. Dat leidde er toe dat er op dit vlak nog wel meer gedetailleerde verklaringen kan verwacht worden. Daarenboven zijn uw verklaringen ook wel tegenstrijdig, enerzijds zou J. rechtstreeks, uit het niets, uw seksuele geaardheid benoemd hebben, maar anderzijds beweerde u ook wel dat J. bang van u was vanwege uw connectie met de Chairman en de vice-Chairman. Het is niet geloofwaardig dat J. dan zomaar uit het niets, binnen de Nigeriaanse maatschappij en diens houding ten aanzien van homoseksualiteit, zou benoemen dat u homoseksueel zou zijn. Ook wanneer u gevraagd werd over J. persoonlijk, bleef u aan de oppervlakte. U werd gevraagd hoe u ontdekte dat u J. leuk vond. U legde uit dat hij heel zorgzaam was, dat hij altijd wist wat u nodig had (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 10). Er is echter nog een verschil tussen iemand die zorgzaam is, als een vriend, en iemand waarmee u een relatie zou willen hebben of tot wie u zich aangetrokken voelt.

Ook wat betreft het verdere verloop van jullie relatie, bleef u beknopt en aan de oppervlakte. Twee weken na de benoeming van uw seksuele geaardheid, zou J. gevraagd hebben of u een relatie wilde, en u zei dat dat geen probleem was (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 8). Gevraagd wat u vond van die vraag van J., zei u dat u er niet over nadacht, dat u wist dat u iemand nodig had in het leven. Het is niet geloofwaardig dat u niet verder nadacht over deze vraag met J.. Enerzijds gezien de maatschappelijke houding ten aanzien van homoseksualiteit in Nigeria, maar anderzijds ook gezien uw verklaringen over de man in het wit die u aflegde. Deze man in het wit zou u bij ‘abominatie’, ’s nachts komen bezoeken, maar toch had u geen moment van twijfel om die relatie met J. aan te gaan. Om toch nog wat meer doorleefde verklaringen te bekommen, werd u gevraagd wat er tussen jullie veranderde nadat de relatie begon, en u legde uit dat jullie samen naar de beer parlour gingen. Dit deden jullie voordien ook al. U kon er enkel nog aan toevoegen dat hij u thuis uitnodigde in zijn woning. U kende J. toch ongeveer een half jaar, en u had bijna even lang een relatie met hem. Er kan dan wel van u verwacht worden dat u wat meer gedetailleerde verklaringen aflegt over het verdere verloop van jullie relatie.

In Europa hebt u beweerdelijk geen relatie meer gehad met mannen, noch gevoelens gehad voor mannen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 14). U beweerde dat u geprobeerd had om een relatie met een man te hebben, maar dat dat niet lukte. U gebruikte hiervoor de app Badoo, een social

netwerk site met een focus op dating. U leerde op die site Ed. kennen, een man van Kameroen, die u ontmoette, en bij wie u bleef slapen, maar uw overleden moeder kwam er tussen. Ed. vroeg u ook om het telefoonnummer van uw advocaat (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 15). Het CGVS merkt op dat de app Badoo ook kan gebruikt worden om vriendschappen te sluiten, en dat uw verklaringen ook hier meer op vriendschap leken. Ook aan de hand van deze verklaringen toont u ook niet uw homoseksuele geaardheid aan. U bent ondertussen al geruime tijd in Europa, maar u bent niet bezig met een relatie noch met het LGBT milieu (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 20). Het CGVS erkent dat het niet noodzakelijk is om u aan te sluiten bij LGBT verenigingen, en dat iedereen zijn of haar geaardheid op een persoonlijke en eigen manier beleeft. Echter, u gaf ook niet echt een doordachte reden waarom u niet wilde aangesloten zijn bij dergelijke organisaties, enkel dat uw overleden moeder zou bedreigd hebben om het tegen uw overleden vader en de man in het wit te zeggen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 20-21).

In Nigeria was er niemand op de hoogte van uw relatie met J. voor uw betrapting door de burens (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 12). U werd gevraagd wat u deed om te vermijden dat mensen het te weten kwamen, en u legde uit dat u niets deed, behalve dat jullie elkaar niet zoenden in het openbaar. Wederom getuigt dit ook niet van een weldoordachte manier van handelen om niet betrapt te worden, zeker gezien jullie dan later ook betrapt zouden zijn geweest door de burens. Sinds u betrapt zou zijn geweest, is uw familie er achter gekomen wat uw seksuele geaardheid is, zo ook uw broers en zussen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 17). U werd gevraagd wat de reactie van uw broers was toen ze er achter kwamen. U legde uit dat enkel uw zus hierover contact had met u (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 17). Gevraagd naar waarom u uw zus belde, legde u uit dat u closer bent met Ju. dan met de andere broers en zus bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 18). U werd naar al de reacties van uw broers en zussen gevraagd op uw geaardheid, maar u bleef heel erg beknopt hierover gedurende het interview. Het CGVS verwijst hier wel naar uw Facebookpagina, en bijvoorbeeld de uitgebreide boodschap van uw broer A. naar u toe, ter ere van uw verjaardag, in 2018: "Happy birthday to you lil bro, may God uphold you more in knowledge, in wisdom and in understanding as you add another year to your years. May you always experience divine favour and upliftment in all your endeavors. Grow in grace. Love you man". Het is duidelijk niet zo dat uw broers niet blij zijn met u, wat u echter wel beweerde (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 18). U werd gevraagd over uw connectie met uw broers op Facebook, en u legde uit dat u ze wel zag op Facebook maar dat u denkt dat ze u blokkeerden. Logischerwijze zou u ze dan ook wel niet meer zien, na zo een blokkering. Het CGVS merkte op dat u precies wel nog close bent met uw broer A. op Facebook, zoals dus bleek uit A. zijn verjaardagswens (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 19). U erkende dit. Echter, jullie zouden nooit gesproken hebben over wat er beweerdelijk gebeurd is met J., omdat dat onmogelijk was om met uw broer te bespreken. U zei dus enerzijds dat u enkel met uw zus Ju. contact hield, dat uw broers u waarschijnlijk blokkeerden op Facebook, maar anderzijds is dat duidelijk niet het geval. Ook uw verklaringen omtrent de reacties van uw familieleden op uw beweerde homoseksuele geaardheid zijn dus vaag, strijdig, en stroken niet met een beweerde persoonlijke beweging. U bent ondertussen al meer dan vijf jaar vertrokken uit Nigeria, dat u nu nog niet meer verklaringen kan afleggen over de reactie van uw familie, is niet geloofwaardig.

U moest het land verlaten nadat de burens van J., jullie beweerdelijk hebben zien kussen in de woonkamer van J. (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 12). U legde uit dat jullie dit normaal in zijn kamer deden, maar die dag niet. Waarom niet, weet u niet. Het kan zijn dat u inderdaad een keer minder voorzichtig was, maar u zou wel moeten kunnen zeggen wat de aanleiding daarvoor was, hoe dat kwam. U zou op een zondag in de namiddag betrapt zijn geweest, maar de volgende ochtend hoorde u pas van E. dat mensen jullie betrapt hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 12 - 13). Hij zou dat via Chairman hebben vernomen. Het is wel opmerkelijk dat er toch een aanzienlijke hoeveelheid tijd verstreken was tussen deze beweerde betrapting, en het moment dat E. u belde, zonder dat er iets gebeurd was. Bovendien heeft Chairman u nooit persoonlijk gecontacteerd, hoewel u zelf aangaf dat u close was met Chairman (en dat J. daarom bang was van u). Wat al helemaal niet geloofwaardig is, is dat nadat E. u zou hebben ingelicht, u niet eens contact hebt opgenomen met uw partner J. om hem op de hoogte te stellen van wat er gebeurde (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 13). U gaf hem volledig de schuld van wat er beweerdelijk gebeurd was, en op dat moment verdwenen alle gevoelens voor hem. Iemand moest boeten voor wat jullie deden. Dit is toch wel strijdig met uw bewering dat u gevoelens had voor J., dat u een relatie had met hem. Jullie waren immers samen betrapt, u ging akkoord met jullie relatie, het was niet louter J. zijn fout. Dat u op deze manier zou hebben gehandeld, terwijl ook het leven van uw partner in gevaar was, is niet geloofwaardig. U hebt nu nog steeds geen idee van waar J. nu zou zijn, u hebt zelfs niet geprobeerd om hem te bereiken, omdat hij de vijand van uw vriend E. is (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 7). U had dus niet enkel een passieve houding naar het lot van uw beweerde partner toe nadat u zelf gewaarschuwd was, maar zelfs nu zou u

niet eens weten wat er met hem gebeurd is. Deze handelingen zijn strijdig met uw beweerde genegenheid voor J., alsook het feit dat u toch een relatie met hem wilde hebben.”

Verzoeker voert geen dienstig verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering.

Verzoeker beperkt zich tot de verwijzing naar zijn psychische situatie en de hallucinaties over zijn overleden ouders en de man in het wit ter verschoning van zijn vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn homoseksuele geaardheid en relatie en de gebeurtenissen die aan de basis voor zijn vlucht Nigeria zouden liggen. Dit kan echter niet volstaan om de voormelde motivering inzake verzoekers ongeloofwaardige homoseksuele geaardheid, relatie en hiermee gepaard gaande problemen te weerleggen. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat verweerder in zijn beoordeling afdoende rekening heeft gehouden met zijn psychische situatie, zoals deze blijkt uit de verschillende bijgebrachte attesten en het geheel van de elementen in het administratief dossier (waaronder verzoekers verklaringen). Zoals hierboven werd vastgesteld werd er tijdens de onderhouden op het CGVS bovendien telkens op zorgvuldige manier omgegaan met verzoekers psychologische toestand en werden hem ondersteunende maatregelen geboden. Uit lezing van de notities van de persoonlijke onderhouden bleek verzoeker wel degelijk in staat om, met behulp van steunmaatregelen, deel te nemen aan de onderhouden, de vragen te begrijpen en vervolgens antwoorden te formuleren. Verweerder kon aldus op goede gronden concluderen dat verzoekers verklaringen inzake zijn homoseksuele geaardheid, relatie met J. en de problemen die aan de basis van zijn vlucht lagen niet geloofwaardig zijn.

Voor zover verzoeker verwijst naar arresten van de Raad in het verzoekschrift dient benadrukt dat verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van zijn individuele merites wordt beoordeeld. Bovendien gaat verzoeker eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

9. In het verzoekschrift wordt erop gewezen dat de psychologische attesten opgesteld door psychologe U. (en in het bijzonder het attest van 10 januari 2022) melding maken van het feit dat verzoeker lijdt aan visuele en auditieve hallucinaties. Daarnaast wordt onderstreept dat het enige punt waarover verzoeker volgens de psychologe heel duidelijk positie kan innemen tijdens de consultaties is dat hij niet houdt van vrouwen, maar van mannen. Verzoeker wijst erop dat de psychologe uitdrukkelijk stelt dat zijn homoseksualiteit voor het behandelende team niet ter discussie staat en dat de moeite die verzoeker heeft om erover te praten van een verschrikkelijk schuldgevoel getuigt dat hij koestert ten opzichte van zijn seksuele voorkeur.

De Raad herneemt dat niet wordt betwist dat verzoeker aan ernstige psychische problemen lijdt, zoals ook blijkt uit de door verzoeker bijgebrachte psychologische attesten. Waar in het psychologische attest van 10 januari 2022 wordt gesteld dat er geen twijfel bestaat dat verzoeker de homoseksuele geaardheid heeft, kan slechts worden opgemerkt dat het niet de bevoegdheid noch competentie van een psycholoog is om iemands seksuele geaardheid vast te stellen. De bijgebrachte psychologische attesten kunnen dan ook geenszins gelden als bewijs van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Daarenboven kunnen medische en psychologische rapporten niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Ze maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. De attesten moeten dus steeds beoordeeld worden in samenhang met de verklaringen van een verzoeker.

In dit verband dient hernomen dat verzoeker geen eenduidige, overtuigende en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid, alsook dat verzoekers ernstige psychische problemen, die niet worden betwist, de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn homoseksuele geaardheid en relaas niet konden verklaren of verschonen (zie *supra*).

10. Wat betreft verzoekers vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria stelt verzoeker dat veel stappen werden gezet en er bereidheid bij de Nigeriaanse overheid is, maar betoogt hij dat verweerder geen objectieve informatie aanhaalt die afdoende kan aantonen dat psychiatrische patiënten zoals verzoeker in Nigeria op ‘bescherming’ kunnen rekenen. Verzoeker stelt op basis van de door hem bijgebrachte objectieve landeninformatie dat psychologische gezondheidsproblemen in Nigeria tot ernstig sociaal en geïnstitutionaliseerd stigma en discriminatie kan leiden, dat dit afhankelijk is van de mate van zichtbaarheid van psychologische problemen en dat de wetgeving verouderd is. Bij aanvullende nota van

19 oktober 2023 voegt verzoeker een rapport van Asyls van augustus 2023 in verband met toegang tot mentale gezondheidszorg in Nigeria (stuk 2, bij aanvullende nota van 19 oktober 2023).

Hoewel niet ter betwisting staat dat verzoeker psychische problemen kent, kan de loutere vaststelling dat verzoeker psychische problemen heeft – waarvoor hij in België wordt opgevolgd – en het gegeven dat personen met psychische problemen gestigmatiseerd en gediscrimineerd kunnen worden in Nigeria of mogelijks geen toegang hebben tot behandeling (zie beschikbare landeninformatie), niet volstaan om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Hierbij dient benadrukt dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en dat daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij of zij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt (zie artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming).

Blijkens de motivering in de bestreden beslissing heeft verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria omwille van zijn psychologische toestand op individuele basis onderzocht en heeft hij hierbij rekening gehouden met, onder meer, de door verzoeker afgelegde verklaringen en bijgebrachte stukken, verzoekers psychologische situatie en de bijgebrachte landeninformatie met betrekking tot de situatie in Nigeria. Verzoeker motiveert op goede gronden als volgt:

“Tot slot bespreekt het CGVS ook uw psychologische toestand in relatie met een vrees tot terugkeer naar Nigeria. U werd gedurende het tweede interview gevraagd of u een vrees koesterde bij terugkeer naar Nigeria met betrekking tot uw psychologische toestand, u gaf aan dat u dat niet wist (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 21). In het kader van de beroepsprocedure voor de Raad legde u een Asyls rapport neer (dd. december 2021) met betrekking tot Mental Health Treatment in Nigeria. Uit dat rapport zou blijken dat mensen met psychologische gezondheidsproblemen ernstig sociaal stigma kunnen ondervinden, wat kan leiden tot geïnstitutionaliseerd stigma en discriminatie van patiënten in de geestelijke gezondheidszorg. De mate van stigmatisering zou afhangen van de zichtbaarheid van de geestelijke gezondheidstoestand. In het kader van dit rapport werd er een nieuw onderzoek gevoerd door het CGVS en werd u opnieuw opgeroepen.

Wat betreft deze zichtbaarheid van uw psychologische problemen, merkt het CGVS ten eerste op dat u steeds een bepaald niveau van zelfstandigheid vertoonde. Dit werd ook vastgesteld door de Raad: “Ter terechtzitting kon de Raad overigens vaststellen dat verzoeker in tijd en ruimte was georiënteerd, dat hij zelfstandig met de trein naar de terechtzitting was gekomen en dat hij nuttig kon antwoorden op de gestelde vragen, onder meer inzake de redenen van zijn aanwezigheid ter zitting.” Ook tijdens de persoonlijke onderhoud kwam u op zelfstandige wijze naar Brussel. In België hebt u in een opvangcentrum verbleven in Jumet (Charleroi), maar tijdens het eerste en het tweede persoonlijk onderhoud woonde en werkte u in Antwerpen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/01/2022 p. 6 en notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/03/2022 p. 5). In de weekends keerde u dan terug naar Charleroi, en op de momenten dat u uw psycholoog zag ook. Op het moment van het derde persoonlijk onderhoud zou u de job in Antwerpen niet meer hebben en terug in Charleroi wonen. Uw psycholoog hintte in haar verslag van 17/01/2023 naar de mogelijkheid dat u uw job verloren hebt omwille van uw psychologische problemen, maar gaf ook zelf aan de redenen niet te weten. Uzelf verklaarde ook niet te weten waarom u gestopt was met werken daar in augustus 2022, maar u kreeg geen nieuw contract meer (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 7). Verder hebt u sindsdien wel nog een nieuwe job gevonden in Charleroi, u werkte in december 2022 nog eens voor drie weken, in het uitladen van containers (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 7). Wanneer u uw psycholoog ziet, ziet u haar soms in Charleroi en soms in Brussel (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 6). U bent dus in staat om u op zelfstandige basis te verplaatsen doorheen België, u kon ver van uw opvangcentrum alleen wonen in Antwerpen, en daar ook een job uitvoeren. Het feit dat u in staat bent om een job te hebben, alleen te wonen, maakt dat uw psychologische problemen niet van die aard zijn dat ze het leven in een maatschappij totaal verhinderen. U bent ook nooit opgenomen geweest in een

psychiatrische instelling, niet in België en niet in Nigeria. Dit is van belang als er naar de zichtbaarheid gekeken wordt, gezien u ook niet aantoont dat u in Nigeria geïnstitutionaliseerd zou worden voor psychische hulp, wat uw psychologische problemen ook al minder zichtbaar maakt. U toont niet aan dat bij aankomst in Nigeria, iedereen meteen zou zien dat u psychologische problemen hebt. Tijdens het derde persoonlijk onderhoud werd u ook gevraagd om te verklaren hoe mensen zouden weten wat uw situatie (m.b.t. uw psychologische problemen) is (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 11). U legde uit dat men het te weten zou komen als u het aan iemand vertelt, en dat het dan zo verder zou gaan. U hebt nergens verklaard dat ze het zomaar aan u zouden zien, het is pas als u mensen er van op de hoogte zou brengen, dat ze het zouden weten. Als u het niet zou vertellen, zouden ze het misschien kunnen zien wanneer u medicatie neemt (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 11). Wanneer u zelf gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar Nigeria met betrekking tot uw mentale problemen, antwoordde u in eerste instantie dat het voor u onmogelijk zou zijn om behandeling te krijgen omdat u de financiële middelen daarvoor niet hebt (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 8). Het CGVS wijst er hieromtrent op dat medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor zover u zich zou beroepen op uw psychologische toestand an sich, dient u desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. U nogmaals gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Nigeria, verklaarde u dat u geen normaal leven zou kunnen leiden zoals u voordien had, omdat u niet zou toegelaten worden om dingen te gaan kopen buiten, om te gaan eten op restaurant (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 06/03/2023 p. 11). Wanneer u dus concreet spreekt wat de stigma's zijn die u vreest in Nigeria, beperkt u zich enkel maar tot dergelijke zaken. Hoewel dergelijke problemen op een persoonlijk niveau zeker niet aangenaam zijn, zijn ze onvoldoende om te spreken van vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Het CGVS wijst er verder ook nog op dat u over een familiaal netwerk beschikt in Nigeria. Zoals supra gemotiveerd, hield u na uw vertrek nog contact met uw broer A. via Facebook. Het CGVS vond ook dat uw neef, A.A.O., op de foto die u plaatste op Facebook in januari 2020 reageerde met: "Happy Birthday. More grace.". Uw andere broer, J.O., plaatste in juni 2018 ook nog een foto waar u op stond. Het CGVS wijst verder ook op het feit dat de Nigeriaanse National Assembly op 28/11/2022 stemde om de 65 jaar oude Lunacy Act te vervangen door de Mental Health Bill, deze wet werd gestemd op 06/01/2023 door president Buhari. Deze wet wordt gezien als een belangrijke stap in de juiste richting, en voorziet de ontwikkeling van een beleid rond mentale gezondheid, de oprichting van een commissie voor mentale gezondheid, en bevat provisies over rechten van mensen met een mentale ziekte. Hoewel er zeker nog stappen te nemen zijn, toont het de bereidheid van de Nigeriaanse overheid om stappen te ondernemen om het stigma rond mentale gezondheid te beëindigen. Het CGVS voegt dan ook de volgende rapporten toe: Nigeria's new mental health bill: an opportunity to fight stigma, en Nigeria: medical treatment and healthcare. Ook in het Asylor rapport dat u neerlegde kwam al naar voren dat kennis omtrent mentale gezondheidsziekten aan het toenemen is en dat er meerdere antistigmacampagnes zijn (Asylor rapport p. 13). Er is nog steeds een stigma, maar er is ook verbetering zichtbaar.".

Verzoekers verweer in het verzoekschrift vormt geen dienstige weerlegging van de uitgebreide en pertinente motivering van verweerder.

Verzoeker stelt boudweg dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de onbetwiste diagnose en de impact van verzoekers psychologische staat op de inhoud en de geloofwaardigheid van zijn afgelegde verklaringen. Zoals hierboven overvloedig werd vastgesteld werd er tijdens de onderhouden op het CGVS telkens op zorgvuldige manier omgegaan met verzoekers psychologische toestand en werden hem ondersteunende maatregelen geboden. Ook bij de beoordeling van verzoekers verklaringen heeft verweerder afdoende rekening gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van verzoekers psychologisch profiel, zoals deze blijkt uit de door verzoeker bijgebrachte attesten en het geheel van de elementen in het administratief dossier (waaronder verzoekers verklaringen).

Verzoeker meent daarnaast dat verweerder lijkt te zinspelen op een zogenaamde discretievereiste, met name dat verzoeker geen vervolging hoeft te vrezen zolang hij zich maar discreet gedraagt, en betoogt dat het gebruik van dergelijke discretievereiste aangaande een dermate fundamenteel persoonlijk kenmerk van een persoon als zijn gezondheidstoestand het verbod hierop in uitgebreide rechtspraak van het Hof van Justitie hieromtrent miskent. Verzoeker gaat echter uit van een verkeerde lezing van de motivering van verweerder. Immers wordt aan verzoeker niet gevraagd om discreet te zijn, maar wordt louter vastgesteld dat verzoekers psychische problemen niet dermate zichtbaar zijn, dat deze zouden leiden tot sociaal stigma, discriminatie en/of institutionalisering. Verzoeker gaat er daarenboven aan

voorbij dat de aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie betrekking heeft op personen met een homoseksuele geaardheid waarvan niet kan worden verwacht dat zij deze verbergen om vervolging te voorkomen. Deze rechtspraak heeft geen betrekking op de psychische situatie van personen.

Waar verzoeker meent dat de eenvoudige verwijzing naar twee Facebookposts van inmiddels meer dan drie en vijf jaar geleden bezwaarlijk een ernstige invulling van een familiaal netwerk kunnen betekenen, dient opgemerkt dat uit niets kan blijken dat verzoeker op heden in geval van terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op een familiaal netwerk. Verzoeker toont niet aan dat hij in Nigeria geen familie niet meer heeft, noch dat hij zich niet tot zijn familie zou kunnen wenden. De twee Facebookposts bevestigen dat verzoeker niet in onmin verkeert met zijn familie.

Bij aanvullende nota van 19 oktober 2023 voegt verzoeker een rapport van Asylas van augustus 2023 in verband met toegang tot mentale gezondheidszorg in Nigeria (stuk 2, bij aanvullende nota van 19 oktober 2023). Hij betoogt dat de toegang tot gezondheidszorg slecht is in Nigeria en dat de behandeling onbillijk is.

Dergelijke informatie is echter van algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. De Raad benadrukt dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat verzoeker, voor zover noodzakelijk, in Nigeria geen toegang zal hebben tot psychische hulp, noch dat hij er onmenselijk zal worden behandeld.

In dit verband dient verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014, *M'Bodj*, nr. C-542/13, nrs. 35 - 36) dat stelt:

“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst.

Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.” (de Raad onderlijnt)

Te dezen blijkt dat verzoeker niet concreet kan maken dat derden gedragingen (zullen) stellen die ertoe leiden dat hem opzettelijk medische zorg zou worden geweigerd.

Verzoekers psychologische problemen houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en ressorteren evenmin onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet houden verzoekers medische problemen geen verband met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verzoeker dient voor de beoordeling van de door hem ingeroepen psycho - medische problemen de geëigende procedure te volgen, met name deze van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Delta geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS